Ročník 1985

Sbírka zákonů

Československá socialistická republika

ČESKÁ SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA | SLOVENSKÁ SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

Částka 30 | Vydána dne 9. prosince 1985 | Cena Kčs 2,60

OBSAH:

106. Nařízení vlády Československé socialistické republiky o finančním hospodaření výrobních hospodářských jednotek a podniků (úplné znění, jak vyplývá ze změn a doplnění provedených nařízením vlády ze dne 24. října 1985 č. 100/1985 Sb.)

107. Zásady vlády Československé socialistické republiky a Ústřední rady odborů o účasti pracujících na tvorbě, realizaci a kontrole plnění pětiletého plánu a ročních prováděcích plánů hospodářského a sociálního rozvoje schválené usnesením vlády Československé socialistické republiky ze dne 24. října 1985 č. 270

108. Vyhláška federálního ministerstva financí, ministerstva financí České socialistické republiky, ministerstva financí Slovenské socialistické republiky a předsedy Státní banky československé, kterou se mění a doplňuje vyhláška č. 162/1980 Sb., o financování reprodukce základních prostředků, ve znění vyhlášky č. 180/1982 Sb.

109. Vyhláška federálního ministerstva financí o financování oběžných prostředků

110. Vyhláška federálního ministerstva financí, kterou se zrušují vyhlášky ministerstva financí o převzetí některých jugoslávských, polských a rumunských cenných papírů československým státem

111. Vyhláška ministerstva obchodu České socialistické republiky o nákupu zboží organizacemi v prodejnách provozujících maloobchodní činnost

Oznámení o vydání obecně závazných právních předpisů

106

PŘEDSEDA VLÁDY

Československé socialistické republiky

vyhlašuje

úplné znění nařízení vlády Československé socialistické republiky ze dne 13. listopadu 1980 č. 161/1980 Sb., o finančním hospodaření výrobních hospodářských jednotek a podniků, jak vyplývá ze změn a doplnění provedených nařízením vlády ze dne 24. října 1985 č. 100/1985 Sb.

NAŘÍZENÍ VLÁDY

Československé socialistické republiky

o finančním hospodaření výrobních hospodářských jednotek a podniků

Vláda Československé socialistické republiky nařizuje k provedení hospodářského zákoníku č. 109/1964 Sb., ve znění pozdějších předpisů (úplné znění č. 45/1983 Sb.), zákona č. 53/1966 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, ve znění pozdějších předpisů (úplné znění č. 124/1976 Sb.), zákona č. 134/1970 Sb., o pravidlech státního rozpočtu československé federace a o zásadách hospodaření s rozpočtovými prostředky státních rozpočtů federace a republik (rozpočtová pravidla), a zákona č. 161/1982 Sb., o odvodech do státního rozpočtu (dále jen „zákon o odvodech"):

Úvodní ustanovení

§ 1

Finanční hospodaření je součástí soustavy plánovitého řízení národního hospodářství. Zásady finančního hospodaření vycházejí z aktivní funkce státního rozpočtu a finančního plánu, z postavení výrobní hospodářské jednotky jako základního článku řízení, ovlivňují efektivnost a kvalitu práce v etapě tvorby a realizace plánu a vytvářejí podmínky pro realizaci principů chozrasčotu, který je základní metodou hospodaření výrobních hospodářských jednotek a podniků.

§ 2

(1) Toto nařízení upravuje finanční hospodaření výrobních hospodářských jednotek a podniků a s ním související úkoly ústředních orgánů státní správy (dále jen „ústřední orgány") a národních výborů.

(2) Výrobní hospodářskou jednotkou se pro účely tohoto nařízení rozumí

a) v ústředně řízené průmyslové a stavební výrobě všechny formy výrobních hospodářských jednotek[1]) s výjimkou oborového podniku bez přidružených národních podniků, popřípadě účelových organizací,

b) v ostatních odvětvích obdobné formy organizace ústředně řízené hospodářské činnosti.[1])

(3) Podnikem se pro účely tohoto nařízení rozumí státní hospodářská organizace v rámci výrobní hospodářské jednotky, koncernový podnik a koncernová účelová organizace, státní hospodářská organizace přímo řízená ústředním orgánem anebo národním výborem, jakož i organizace zahraničního obchodu.

§ 3

(1) Ustanovení části první platí pro organizace a orgány uvedené v § 2 odst. 1 s výjimkou organizací a orgánů, jejichž finanční hospodaření se řídí ustanoveními části druhé až čtvrté.

(2) Ustanovení části druhé platí pro výrobní hospodářské jednotky a podniky, které jsou poplatníky zemědělské daně ze zisku.[2])

(3) Ustanovení části třetí platí pro podniky, jejichž vztah ke státnímu rozpočtu je určen finančním plánem.

(4) Ustanovení části čtvrté platí pro podniky řízené národními výbory a pro národní výbory jako orgány hospodářského řízení.

(5) Ustanovení části páté platí pro organizace a orgány uvedené v § 2 odst. 1.

(6) Způsob finančního hospodaření organizace se řídí ustanoveními vztahujícími se na její hlavní činnost, pokud dále není stanoveno jinak. Ve sporných případech určí příslušné ministerstvo financí, která část platí pro příslušnou organizaci.

ČÁST PRVNÍ

HLAVA 1

FINANČNÍ HOSPODAŘENÍ VÝROBNÍCH HOSPODÁŘSKÝCH JEDNOTEK A PODNIKŮ DO NICH ZAČLENĚNÝCH

§ 4

Finanční zdroje výrobních hospodářských jednotek a podniků do nich začleněných

Základními finančními zdroji výrobních hospodářských jednotek a podniků do nich začleněných jsou zisk vykázaný v řádně vedeném účetnictví (dále jen „zisk") a odpisy základních prostředků[3]) (dále jen „odpisy").

§ 5

Použití zisku výrobní hospodářské jednotky

(1) Výrobní hospodářská jednotka používá zisku v tomto pořadí:

a) k odvodům a platbám daní prováděným výrobní hospodářskou jednotkou do státního rozpočtu, do rozpočtu národního výboru a do státních fondů;

b) k přídělům do obratového fondu;

c) k přídělům do investičního fondu;

d) k přídělům do fondu technického rozvoje;

e) k přídělům do rezervního fondu;

f) k přídělům do fondu kulturních a sociálních potřeb a do fondu odměn;

g) k dalším účelům stanoveným zvláštními předpisy;

h) k dodatkovému odvodu nadřízenému ústřednímu orgánu.

(2) Zisk, který nebyl rozdělen podle odstavce 1, zvýšený popřípadě o další zdroje k rozdělení, převede výrobní hospodářská jednotka koncem roku do svého rezervního fondu.

---

[1]) § 3 a 19 nařízení vlády Československé socialistické republiky č. 91/1974 Sb., o organizaci výrobních hospodářských jednotek a o jejich statutech (např. v odvětví spojů plní funkci výrobní hospodářské jednotky Ústřední ředitelství spojů s podřízenými státními hospodářskými organizacemi spojů).

[2]) § 8 písm. b) a c) zákona č. 103/1974 Sb., o zemědělské dani, ve znění pozdějších předpisů (ve znění vyhlášeném pod č. 74/1977 Sb. a doplněném zákonem č. 113/1979 Sb.), (dále jen „zákon o zemědělské dani"). Článek 6 vyhlášky federálního ministerstva financí č. 106/1974 Sb., kterou se provádí zákon o zemědělské dani; netýká se organizací vzniklých na základě smlouvy o sdružení podle § 360a hospodářského zákoníku, které nejsou státními hospodářskými organizacemi.

[3]) Vyhláška federálního ministerstva financí č. 94/1980 Sb., o odpisování základních prostředků.

§ 6

Použití odpisů výrobní hospodářskou jednotkou

Výrobní hospodářská jednotka používá odpisů k financování svých investičních potřeb a k odvodu nadřízenému ústřednímu orgánu.

§ 7

Odvody výrobní hospodářské jednotky a způsob jejich provádění

(1) Výrobní hospodářská jednotka provádí

a) odvody a platby daní,

b) dodatkové odvody k přerozdělení prostředků, pokud není stanoveno jinak v § 69 odst. 3.

(2) Výši dodatkových odvodů k přerozdělení prostředků a lhůty jejich provádění stanoví nadřízený ústřední orgán.

(3) Výrobní hospodářské jednotce mohou být uloženy i další dodatkové odvody.[4]) Pro způsob jejich provádění platí § 12 odst. 2 a 3.

Fondy výrobní hospodářské jednotky

§ 8

(1) Výrobní hospodářská jednotka zřizuje

a) fond investiční,

b) fond technického rozvoje, pokud zvláštní předpis[5]) nestanoví jinak,

c) fond odměn,

d) fond kulturních a sociálních potřeb,

e) fond rezervní,

f) fond hmotné stimulace vývozu.

(2) Výrobní hospodářská jednotka zřizuje též obratový fond, jestliže je financování oběžných prostředků centralizováno zcela nebo zčásti na její úrovni.

(3) Výrobní hospodářská jednotka, v jejíž působnosti se těží nerostné suroviny, zřizuje fond geologických prací.

(4) Způsob tvorby a použití fondů uvedených v odstavci 1 písm. a) až d), odstavcích 2 a 3 upravují zvláštní předpisy.[6]) Způsob tvorby a použití fondu hmotné stimulace vývozu stanoví federální ministerstvo financí.

(5) Rozsah tvorby a používání fondů uvedených v odstavci 1 písm. a) až c), popřípadě v odstavci 2 upravuje statut výrobní hospodářské jednotky.[7])

(6) Výrobní hospodářská jednotka může se souhlasem nadřízeného ústředního orgánu vydaným v dohodě s příslušným ministerstvem financí zřizovat další účelové fondy (např. rizikový fond, fond škod a náhrad). Způsob tvorby a použití těchto fondů stanoví nadřízený ústřední orgán v dohodě s příslušným ministerstvem financí.

§ 9

Rezervní fond výrobní hospodářské jednotky

(1) Rezervní fond výrobní hospodářské jednotky se tvoří

a) přídělem ze zisku výrobní hospodářské jednotky,

b) převodem nerozděleného zisku podle § 5 a 10,

c) přídělem z fondu hmotné stimulace vývozu,

d) převodem z dalších zdrojů stanovených zvláštními předpisy.

(2) Nadřízený ústřední orgán stanoví v rámci svého finančního plánu na pětiletku výši přídělu do rezervního fondu výrobní hospodářské jednotky a limit jeho maximálního zůstatku; tento limit nesmí přesahovat hranici stanovenou vládou Československé socialistické republiky pro výrobní hospodářské jednotky řízené federálními orgány a vládami republik pro výrobní hospodářské jednotky řízené orgány republik. Částka převyšující limit se převede do resortního rezervního fondu. Do stanoveného limitu maximálního zůstatku fondu se zahrnuje nerozdělený zisk podniků začleněných do výrobní hospodářské jednotky převáděný do následujícího roku (§ 10 odst. 3).

(3) Rezervní fond výrobní hospodářské jednotky se používá

a) ke krytí potřeb uvedených v § 5 odst. 1 a § 10 odst. 1 a k účelům stanoveným zvláštním předpisem;[8]) přitom ke krytí potřeb, které výrobní

[4]) § 9 odst. 1 písm. a), b), c) a e) zákona o odvodech.

[5]) Vyhláška federálního ministerstva financí, ministerstva financí České socialistické republiky a ministerstva financí Slovenské socialistické republiky č. 118/1984 Sb., o financování neinvestičních výdajů na rozvoj vědy a techniky.

[6]) Vyhláška federálního ministerstva financí a předsedy Státní banky československé č. 162/1980 Sb., o financování reprodukce základních prostředků, ve znění vyhlášky č. 108/1985 Sb.
Vyhláška č. 118/1984 Sb.
Vyhláška federálního ministerstva práce a sociálních věcí č. 98/1985 Sb., o usměrňování mzdových prostředků.
Vyhláška federálního ministerstva financí a Ústřední rady odborů č. 165/1980 Sb., o fondu kulturních a sociálních potřeb.
Vyhláška federálního ministerstva financí č. 109/1985 Sb., o financování oběžných prostředků.
Vyhláška ministerstva financí, Státní plánovací komise a Ústředního geologického úřadu č. 9/1967 Sb., o projektování a financování geologických prací.

[7]) § 13 a 14 nařízení vlády Československé socialistické republiky č. 91/1974 Sb.

[8]) Vyhláška č. 98/1985 Sb.

hospodářská jednotka a podniky do ní začleněné nejsou povinny zabezpečovat, pouze tehdy, pokud tím nedojde k oslabení odpovědnosti za výsledky hospodaření,

b) ke krytí ztrát, popř. padě vyšších nákladů nebo nižších výnosů vzniklých podnikům z rozhodnutí výrobní hospodářské jednotky,

c) ke krytí ztrát a rizik vyplývajících z vývozu, pokud k jejich krytí není určen jiný účelový fond,

d) ke krytí výdajů v socialistickém soutěžení podle zvláštního předpisu,[9])

e) ke krytí ztrát z fyzické likvidace nepoužitelných zásob a z prodeje nepotřebných zásob, pokud k jejich krytí není určen jiný účelový fond,

f) ke krytí nákladů přesahujících plánované náklady na přípravu a ověření nových výrobků a technologií,

g) ke krytí rizik z výzkumné a vývojové činnosti organizací výzkumné a vývojové základny začleněných do výrobní hospodářské jednotky,

h) k převzetí záruky za bankovní úvěr,

i) k dalším účelům stanoveným na návrh nadřízeného ústředního orgánu příslušným ministerstvem financí; ministerstvo financí České socialistické republiky a ministerstvo financí Slovenské socialistické republiky přitom postupují v dohodě s federálním ministerstvem financí.

(4) Prostředků rezervního fondu výrobní hospodářské jednotky může být použito též k poskytnutí dočasné finanční výpomoci podnikům do ní začleněným k překlenutí výkyvů v jejich finančním hospodaření (do oblasti provozní i investiční), a to maximálně na dobu jednoho roku od poskytnutí této výpomoci.

(5) Peněžní prostředky rezervního fondu výrobní hospodářské jednotky se vedou na samostatném účtě u Státní banky československé.

Použití zisku a odpisů podniku

§ 10

(1) Podnik používá zisku v tomto pořadí:

a) k odvodům a platbám daní prováděným podnikem do státního rozpočtu, do rozpočtu národního výboru a do státních fondů;

b) k odvodu výrobní hospodářské jednotce;

c) k přídělům do obratového fondu;

d) k přídělům do investičního fondu;

e) k přídělům do fondu technického rozvoje;

f) k přídělům do fondu odměn na základě schválení nadřízeného ústředního orgánu (§ 23) a k přídělům do fondu kulturních a sociálních potřeb;

g) k dalším účelům stanoveným zvláštními předpisy, a to se souhlasem výrobní hospodářské jednotky.

(2) Nestačí-li zisk ke krytí potřeb uvedených v odstavci 1 písm. b) až g), podnik pokryje tyto potřeby v rozsahu schváleném výrobní hospodářskou jednotkou.

(3) Zisk, který nebyl rozdělen podle odstavce 1, zvýšený popřípadě o další zdroje k rozdělení, převede podnik koncem roku do následujícího roku nebo do rezervního fondu výrobní hospodářské jednotky, a to ve výši předem stanovené výrobní hospodářskou jednotkou.

§ 11

Podnik používá odpisů ve výši stanovené výrobní hospodářskou jednotkou k financování svých investičních potřeb a k odvodu výrobní hospodářské jednotce.

Odvody podniku a způsob jejich provádění

§ 12

(1) Podnik provádí odvody a platby daní.

(2) Dodatkové odvody[4]) se provádějí, pokud zvláštní předpis nestanoví jinak, na účty státního rozpočtu zřízené u Státní banky československé do 15 dnů od doručení výměru orgánu ukládajícího odvod.

(3) Pro výkon rozhodnutí, které se týká dodatkových odvodů uvedených v odstavci 2, platí obdobně předpisy o řízení ve věcech daní a poplatků.[10])

§ 13

(1) Podle rozhodnutí výrobní hospodářské jednotky podnik provádí

a) odvody ze zisku a z odpisů k centralizaci prostředků, pokud není stanoveno jinak v § 69 odst. 3,

b) odvod příspěvku výrobní hospodářské jednotce na úhradu nákladů její řídicí činnosti, a to pevnou částkou stanovenou podniku výrobní hospodářskou jednotkou ve finančním plánu,

c) odvody příspěvků do fondu technického rozvoje, fondu geologických prací, popř. padě do dalších účelových fondů výrobní hospodářské jednotky. Odvod příspěvku do fondu technického rozvoje však nelze uložit organizaci výzkumné a vývojové základny.

[9]) Vyhláška federálního ministerstva financí č. 90/1972 Sb., o financování některých zařízení podnikové společenské spotřeby a některých činností státních hospodářských organizací a organizací zahraničního obchodu.

[10]) Vyhláška ministerstva financí č. 16/1962 Sb., o řízení ve věcech daní a poplatků.

(2) Výši odvodů uvedených v odstavci 1 a lhůty jejich provádění stanoví výrobní hospodářská jednotka.

§ 14

Fondy podniku

(1) Podnik zřizuje

a) fond obratový, pokud zvláštní předpis[11]) nestanoví jinak,

b) fond investiční,

c) fond technického rozvoje, pokud zvláštní předpis[5]) nestanoví jinak,

d) fond odměn,

e) fond kulturních a sociálních potřeb.

(2) Způsob tvorby a použití fondů uvedených v odstavci 1 upravují zvláštní předpisy.[12])

(3) Při stanovení rozsahu tvorby a používání fondů uvedených v odstavci 1 písm. a) až d) na úrovni podniku se postupuje obdobně podle § 8 odst. 5.

(4) Podnik může se souhlasem nadřízeného ústředního orgánu vydaným v dohodě s příslušným ministerstvem financí zřizovat další účelové fondy (např. rizikový fond). Způsob tvorby a použití těchto fondů stanoví nadřízený ústřední orgán v dohodě s příslušným ministerstvem financí.

§ 15

Odvod za odnětí zemědělské půdy zemědělské výrobě

(1) Odvod za dočasné odnětí zemědělské půdy zemědělské výrobě[13]) se platí ze zisku, popřípadě se souhlasem příslušného ministerstva financí z fondu škod a náhrad.

(2) Zvláštní předpis[14]) stanoví, z jakých zdrojů se platí odvod při trvalém odnětí zemědělské půdy zemědělské výrobě a při jejím dočasném odnětí pro zařízení staveniště.

§ 16

Hodnocení výsledků hospodářské činnosti

(1) Výsledky hospodářské činnosti se hodnotí za každý rok; přitom se postupuje podle zásad stanovených vládou Československé socialistické republiky.

(2) V rámci hodnocení výsledků hospodářské činnosti se schvaluje roční účetní závěrka a rozdělení zisku.

HLAVA 2

FINANČNÍ HOSPODAŘENÍ PODNIKŮ PŘÍMO ŘÍZENÝCH ÚSTŘEDNÍMI ORGÁNY

§ 17

(1) Podnik tvoří a používá zisk a odpisy obdobně podle § 4, § 5 odst. 1 a § 6.

(2) Zisk, který nebyl rozdělen obdobně podle § 5 odst. 1, zvýšený popřípadě o další zdroje k rozdělení, převede podnik koncem roku ve výši předem stanovené nadřízeným ústředním orgánem do svého rezervního fondu (§ 19 odst. 3) nebo jej převede do resortního rezervního fondu.

§ 18

(1) Podnik provádí

a) odvody a platby daní,

b) dodatkové odvody podle § 12 odst. 2 a 3,

c) odvod za odnětí zemědělské půdy zemědělské výrobě podle § 15.

(2) Podle rozhodnutí nadřízeného ústředního orgánu podnik provádí

a) dodatkové odvody k přerozdělení prostředků, pokud není stanoveno jinak v § 69 odst. 3,

b) odvody příspěvků do resortního fondu technického rozvoje, popřípadě do dalších účelových fondů. Odvod příspěvku do resortního fondu technického rozvoje však nelze uložit organizaci výzkumné a vývojové základny.

Výši těchto odvodů a lhůty jejich provádění stanoví nadřízený ústřední orgán.

§ 19

(1) Podnik zřizuje

a) fond obratový, pokud zvláštní předpis[11]) nestanoví jinak,

b) fond investiční,

c) fond technického rozvoje, pokud zvláštní předpis[5]) nestanoví jinak,

d) fond odměn,

e) fond kulturních a sociálních potřeb.

---

[11]) Vyhláška č. 109/1985 Sb.

[12]) Vyhláška č. 109/1985 Sb.
Vyhláška č. 162/1980 Sb., ve znění vyhlášky č. 108/1985 Sb.
Vyhláška č. 118/1984 Sb.
Vyhláška č. 98/1985 Sb.
Vyhláška č. 165/1980 Sb.

[13]) Zákon č. 53/1966 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu (úplné znění č. 124/1976 Sb.).
Zákon České národní rady č. 77/1969 Sb., o Státním fondu pro zúrodnění půdy.
Zákon Slovenské národní rady č. 179/1969 Sb., o Státním fondu pro zúrodnění půdy.
Nařízení vlády Československé socialistické republiky č. 39/1984 Sb., o sazbách odvodů za odnětí zemědělské půdy zemědělské výrobě.

[14]) Vyhláška č. 162/1980 Sb., ve znění vyhlášky č. 108/1985 Sb.

(2) Způsob tvorby a použití fondů uvedených v odstavci 1 upravují zvláštní předpisy.[12])

(3) Organizace výzkumné a vývojové základny, oborové podniky bez přidružených národních podniků, popřípadě účelových organizací a podniky, které zřizují fond hmotné stimulace vývozu, zřizují též rezervní fond; ostatní podniky, s výjimkou organizací zahraničního obchodu, mohou zřizovat rezervní fond podle rozhodnutí nadřízeného ústředního orgánu.

(4) Podnik (s výjimkou uvedenou v § 21) může zřídit fond hmotné stimulace vývozu. Způsob tvorby a použití tohoto fondu stanoví federální ministerstvo financí.

(5) Podnik může se souhlasem nadřízeného ústředního orgánu vydaným v dohodě s příslušným ministerstvem financí zřizovat další účelové fondy. Způsob tvorby a použití těchto fondů stanoví nadřízený ústřední orgán v dohodě s příslušným ministerstvem financí.

§ 19a

Rezervní fond podniku

(1) Rezervní fond podniku se tvoří

a) přídělem ze zisku, jehož maximální výši stanoví nadřízený ústřední orgán v rámci svého finančního plánu,

b) převodem nerozděleného zisku podle § 17 odst. 2,

c) přídělem z fondu hmotné stimulace vývozu,

d) převodem z dalších zdrojů stanovených zvláštními předpisy.

(2) Rezervní fond podniku se používá obdobně podle § 9 odst. 3 písm. a), c), e), f) a i); přitom se však nepoužívá k účelům stanoveným zvláštním předpisem.[8])

(3) Limit maximálního zůstatku rezervního fondu podniku stanoví nadřízený ústřední orgán. Částka převyšující limit se převede koncem roku do resortního rezervního fondu.

(4) Peněžní prostředky rezervního fondu podniku se vedou na běžném účtu u Státní banky československé.

§ 20

Rezervní fond organizace výzkumné a vývojové základny

(1) Organizace výzkumné a vývojové základny zřizuje rezervní fond ke krytí mimořádných hospodářských rizik plynoucích z výzkumné a vývojové činnosti.

(2) Způsob tvorby a použití rezervního fondu stanoví nadřízený ústřední orgán, a to pokud jde o organizace řízené orgány federace, v dohodě se Státní komisí pro vědeckotechnický a investiční rozvoj a s federálním ministerstvem financí, a pokud jde o organizace řízené orgány republiky, v dohodě s Českou komisí pro vědeckotechnický a investiční rozvoj, popřípadě se Slovenskou komisí pro vědeckotechnický a investiční rozvoj a s ministerstvem financí České socialistické republiky, popřípadě s ministerstvem financí Slovenské socialistické republiky.

§ 21

Organizace zahraničního obchodu zřizuje fond hmotné stimulace vývozu a rizikový fond. Způsob tvorby a použití těchto fondů a případné odchylné podmínky ve finančním hospodaření organizací zahraničního obchodu stanoví federální ministerstvo financí a federální ministerstvo zahraničního obchodu.

§ 22

Pro hodnocení výsledků hospodářské činnosti platí § 16.

HLAVA 3

ČINNOST ÚSTŘEDNÍCH ORGÁNŮ PŘI FINANČNÍM HOSPODAŘENÍ VÝROBNÍCH HOSPODÁŘSKÝCH JEDNOTEK A PODNIKŮ

§ 23

Ústřední orgány provádějí v rámci své řídicí činnosti přerozdělování zdrojů a prostředků mezi výrobními hospodářskými jednotkami a přímo řízenými podniky, zřizují resortní účelové fondy a schvalují rozsah tvorby a používání fondů na úrovni výrobních hospodářských jednotek a podniků do nich začleněných, v rámci stanoveném zvláštními předpisy,[15]) podle reálných podmínek centralizace řídicích funkcí.

§ 24

(1) Ústřední orgán zřizuje

a) resortní rezervní fond,

b) resortní fond technického rozvoje,

c) resortní investiční fond k přerozdělování odpisů.

(2) Způsob tvorby a použití resortního fondu technického rozvoje upravuje zvláštní předpis.[5])

(3) Ústřední orgán může se souhlasem příslušného ministerstva financí zřizovat další účelové

[15]) Vyhláška č. 109/1985 Sb.
Vyhláška č. 162/1980 Sb., ve znění vyhlášky č. 108/1985 Sb.
Vyhláška č. 118/1984 Sb.
Vyhláška č. 98/1985 Sb.

fondy. Způsob tvorby a použití těchto fondů stanoví ústřední orgán v dohodě s příslušným ministerstvem financí.

§ 25

Resortní rezervní fond

(1) Resortní rezervní fond se tvoří

a) centralizací nadlimitních zůstatků rezervních fondů výrobních hospodářských jednotek a přímo řízených podniků,

b) přídělem části zisku centralizovaného z dodatkových odvodů přímo řízených podniků do výše stanovené v rámci finančního plánu ústředního orgánu,

c) převodem nerozděleného zisku přímo řízených podniků podle § 17 odst. 2,

d) ze sankcí placených podle § 72 odst. 2.

(2) Resortní rezervní fond se používá pro výrobní hospodářské jednotky a přímo řízené podniky obdobně podle § 9.

(3) Peněžní prostředky resortního rezervního fondu se vedou na samostatném účtě u Státní banky československé.

§ 26 — zrušen

§ 27

Ve finančním plánu ústředního orgánu na pětiletku se stanoví limit maximálního zůstatku resortního rezervního fondu. Nadlimitní zůstatek se odvede do příslušného státního rozpočtu. Do stanoveného limitu maximálního zůstatku fondu se zahrnují zůstatky rezervních fondů přímo řízených podniků (§ 19a) a zůstatek zisku centralizovaného na resortním účtě přerozdělování zisku, převáděný do následujícího roku (§ 29 odst. 3).

HLAVA 4

PŘEROZDĚLOVÁNÍ (REDISTRIBUCE) FINANČNÍCH ZDROJŮ A PROSTŘEDKŮ

§ 28

(1) Předmětem přerozdělování finančních zdrojů a prostředků jsou zisk a odpisy centralizované výrobními hospodářskými jednotkami a ústředními orgány formou dodatkových odvodů.[16])

(2) Přerozdělení se stanoví ve finančním plánu ve výši odpovídající potřebám nadřízených orgánů a na základě propočtu zdrojů a potřeb podřízených organizací tak, aby nedocházelo k protisměrnému pohybu finančních prostředků; přerozdělení musí být na úrovni ústředního orgánu vyrovnané.

(3) Přerozdělováním se nesmí oslabovat hospodaření výrobních hospodářských jednotek a podniků podle zásad chozrasčotu, podporovat neefektivnost při sestavování plánu a zastírat jeho neplnění.

(4) Finanční zdroje se nepřerozdělují mezi podniky, jejichž vztah ke státnímu rozpočtu je určen finančním plánem na straně jedné a mezi ostatními podniky, řízenými týmž ústředním orgánem, na straně druhé.

(5) Jestliže se roční skutečná tvorba odchyluje od plánované, přerozdělují se zisk a odpisy na základě skutečné tvorby těchto zdrojů. V případě přerozdělování na úrovni ústředního orgánu mezi výrobními hospodářskými jednotkami se zisk přerozděluje maximálně v plánované výši.

§ 29

Přerozdělování zisku na úrovni ústředního orgánu

(1) Přerozdělování zisku na úrovni ústředního orgánu se provádí mezi přímo řízenými podniky a se souhlasem příslušného ministerstva financí výjimečně též mezi výrobními hospodářskými jednotkami. V uhelném průmyslu se též provádí přerozdělování finančních zdrojů v důsledku rozdílných přírodních a polohových podmínek.[17]) Centralizovaný zisk se vede na resortním účtě přerozdělování zisku.

(2) Finančních zdrojů soustředěných na resortním účtě přerozdělování zisku se používá

a) k přídělům do resortního rezervního fondu,

b) k přídělům do jiných resortních fondů ve výši vyplývající ze zásad pro tvorbu a použití těchto fondů,

c) k přídělům přímo řízeným podnikům ke krytí plánovaného nedostatku zisku, popřípadě plánované ztráty,

d) se souhlasem příslušného ministerstva financí k přídělům výrobním hospodářským jednotkám.

(3) Vznikne-li koncem roku v důsledku rozdílu mezi skutečným a plánovaným vytvářením a používáním zdrojů na resortním účtě přerozdělování zisku přebytek zdrojů, použije se jako zdroj ve finančním plánu následujícího roku k účelům stanoveným tímto nařízením.

(4) Peněžní prostředky účtu přerozdělování zisku se vedou na samostatném účtu u Státní banky československé.

§ 30

Přerozdělování odpisů na úrovni ústředního orgánu

(1) Přerozdělování odpisů na úrovni ústředního orgánu se provádí mezi přímo řízenými podni-

[16]) § 9 odst. 1 písm. d) zákona o odvodech.

[17]) § 3 zákona o odvodech.

ky a výrobními hospodářskými jednotkami. Odpisy se centralizují v resortním investičním fondu.

(2) Finančních zdrojů centralizovaných v resortním investičním fondu se používá

a) k odvodům do státního rozpočtu (§ 69, 70),

b) k přídělům do investičních fondů přímo řízených podniků a výrobních hospodářských jednotek maximálně ve výši stanovené finančním plánem.

(3) Zůstatek resortního investičního fondu se převede koncem roku do následujícího roku.

(4) Peněžní prostředky resortního investičního fondu se vedou na samostatném účtu u Státní banky československé.

§ 31 — zrušen

§ 32

Podrobnosti o přerozdělování zisku a odpisů na úrovni ústředního orgánu včetně záloh na dodatkové odvody v průběhu roku stanoví ústřední orgán v dohodě s příslušným ministerstvem financí.

§ 33

Centralizace prostředků ze zisku na úrovni výrobní hospodářské jednotky

(1) Výrobní hospodářská jednotka centralizuje prostředky ze zisku podniků do ní začleněných. Odvody k centralizaci stanoví výrobní hospodářská jednotka podnikům tak, aby byla podporována účinnost podnikového chozrasčotu s tím, že tyto odvody se stanoví jednotlivým podnikům diferencovaně v zásadě na delší než roční období (např. formou diferencovaných procentních sazeb ze zisku), a aby jim přitom ponechala zdroje ze zisku jimi vytvořeného ke krytí plánovaných potřeb. Výrobní hospodářská jednotka může z nadplánovaného zisku ponechat podniku jeho část ve výši odpovídající jednotné procentní sazbě k financování potřeb podniku jako převoditelný zdroj mezi jednotlivými roky.

(2) Centralizovaných prostředků ze zisku se používá k účelům uvedeným v § 5 a ke krytí plánované ztráty, popřípadě plánovaného nedostatku zisku podniků začleněných do výrobní hospodářské jednotky.

§ 34

Přerozdělování odpisů na úrovni výrobní hospodářské jednotky

(1) Přerozdělování odpisů na úrovni výrobní hospodářské jednotky se provádí mezi podniky do ní začleněnými.

(2) Centralizovaných odpisů se používá

a) k odvodu uloženému nadřízeným ústředním orgánem,

b) k přídělu do investičního fondu výrobní hospodářské jednotky.

§ 35

Při přerozdělování finančních zdrojů na úrovni výrobní hospodářské jednotky řízené ústředním orgánem republiky s podniky na území České socialistické republiky a Slovenské socialistické republiky je orgán provádějící, popřípadě navrhující přerozdělení, povinen projednat provedení, popřípadě návrh s ministerstvem financí druhé republiky. Pokud jde o výrobní hospodářskou jednotku řízenou federálním orgánem, informuje orgán provádějící, popřípadě navrhující přerozdělení o jeho provedení, popřípadě o návrhu, ministerstva financí České socialistické republiky a Slovenské socialistické republiky.

§ 36

Podrobnosti o centralizaci prostředků ze zisku a přerozdělování odpisů na úrovni výrobní hospodářské jednotky včetně záloh v průběhu roku stanoví výrobní hospodářská jednotka.

§ 37 — zrušen

ČÁST DRUHÁ

Finanční hospodaření podniků řízených zemědělskými správami a zemědělských podniků přímo řízených ústředními orgány

§ 38

Finanční zdroje podniků

Základními finančními zdroji podniků jsou zisk a odpisy.

§ 39

Použití zisku podniku

(1) Podnik řízený zemědělskou správou nebo ústředním orgánem používá zisku v pořadí stanoveném obdobně podle § 5 odst. 1, podnik začleněný do výrobní hospodářské jednotky v pořadí stanoveném obdobně podle § 10 odst. 1.

(2) Nestačí-li zisk ke krytí potřeb uvedených v § 5 odst. 1 písm. b) až h), popřípadě v § 10 odst. 1 písm. b) až g), podnik pokryje tyto potřeby v rozsahu schváleném nadřízeným orgánem.

(3) Podnik používá zisku k dalším účelům stanoveným zvláštními předpisy se souhlasem nadřízeného orgánu.

§ 40

Použití odpisů podniku

Podnik používá odpisů k financování svých investičních potřeb. Podnik začleněný do výrobní hospodářské jednotky a podnik přímo řízený

ústředním orgánem jich používá také k odvodu nadřízenému orgánu.

§ 41

Odvody podniku a způsob jejich provádění

(1) Podnik provádí

a) odvody a platby daní,

b) dodatkové odvody,[18]) pokud není stanoveno jinak v § 69 odst. 3; podnik řízený zemědělskou správou neprovádí dodatkový odvod k přerozdělení prostředků,

c) odvod za odnětí zemědělské půdy zemědělské výrobě obdobně podle § 15.

(2) Pro provádění dodatkových odvodů[4]) platí obdobně § 12 odst. 2 a 3.

§ 42

Fondy podniku

Pro fondy podniku platí obdobně § 19 s tím, že rezervní fond zřizuje podnik podle zvláštního opatření nadřízených orgánů.[19])

§ 43

Finanční hospodaření výrobních hospodářských jednotek a další finanční vztahy

(1) Pro finanční hospodaření výrobní hospodářské jednotky platí obdobně ustanovení části první, hlavy 1 a dále § 28, 33 až 36.

(2) V ministerstvu zemědělství a výživy České socialistické republiky a ministerstvu zemědělství a výživy Slovenské socialistické republiky se zřizují resortní fondy obdobně podle § 24 a 25 a provádí přerozdělování finančních zdrojů obdobně podle § 28 až 30 a § 32.

(3) Státním zemědělským podnikům se poskytují ze státního rozpočtu podle zásad stanovených vládou Československé socialistické republiky

a) diferenciální příplatky pro podniky hospodařící v horších podmínkách, než na základě kterých byly stanoveny základní nákupní ceny,

b) příplatky charakteru prémií a příplatky k cenám zemědělských výrobků,

c) účelové subvence k podpoře společensky významných opatření pro rozvoj zemědělské výroby, zejména k zajištění stabilizace a reprodukce pracovních sil, na částečnou úhradu výrobních a nevýrobních investic, na rozvoj koncentrace a specializace zemědělské výroby a na ozdravování skotu a prasat,

d) účelové dotace pro ekonomicky neupevněné podniky ke zvýšení jejich hmotného zájmu na zabezpečení konsolidace v souladu s plněním úkolů státního plánu.

(4) Pro hodnocení výsledků hospodářské činnosti platí obdobně § 16.

ČÁST TŘETÍ

PODNIKY, JEJICHŽ VZTAH KE STÁTNÍMU ROZPOČTU JE URČEN FINANČNÍM PLÁNEM

§ 44

Ustanovení této části se vztahují

a) na podniky
   1. řízené federálním ministerstvem dopravy,
   2. řízené federálním ministerstvem spojů,
   3. státních lesů,
   4. vodního hospodářství (podniky povodí, investorské vodohospodářské organizace a vodohospodářské opravny),
   5. státního filmu,
   6. geodézie a kartografie,
   7. peněžnictví a pojišťovnictví,
   8. Intergeo,

b) na výpočetní střediska, jsou-li státními hospodářskými organizacemi,

c) na výrobně hospodářské organizace federálního ministerstva národní obrany s výjimkou vojenských lesů a statků.

§ 45

Finanční vztah ke státnímu rozpočtu

(1) Způsob financování plánovaných potřeb podniků a jejich závazný finanční vztah ke státnímu rozpočtu se stanoví ve finančním plánu a státním rozpočtu podle ustanovení této části.

(2) Závazným finančním vztahem podniku ke státnímu rozpočtu se rozumí rozdíl mezi plánovanou tvorbou zdrojů a plánovanými potřebami, vyplývající ze schváleného finančního plánu podniku; tento rozdíl je vyjádřen odvodem volného zůstatku zisku, nebo tímto odvodem a dotací, anebo pouze dotací.

(3) Ve finančním plánu podniku se plánuje tvorba finančních zdrojů a jejich použití; zajišťují se všechny plánované potřeby na provoz i investice.

(4) Finanční plán podniku schvaluje jeho nadřízený orgán.

---

[18]) § 9 zákona o odvodech.

[19]) Instrukce pro tvorbu a použití rezervních fondů ve státních hospodářských organizacích v odvětvích zemědělství a výživy (Věstník ministerstva zemědělství a výživy České socialistické republiky, částka 5/1973). Směrnice pro tvorbu a použití rezervních fondů ve státních hospodářských organizacích v odvětví zemědělství Slovenské socialistické republiky (Věstník ministerstva zemědělství a výživy Slovenské socialistické republiky, částka 15/1974).

§ 46

Pro finanční hospodaření podniku a jeho hmotnou stimulaci platí obdobně § 4, § 5 odst. 1, § 6, 16 a 19.

Odvody, příspěvek na sociální zabezpečení a způsob jejich provádění

§ 47

(1) Podnik provádí:

a) odvody a platby daní,

b) dodatkové odvody podle § 12 odst. 2 a 3,

c) odvod za odnětí zemědělské půdy zemědělské výrobě podle § 15.

(2) Podle rozhodnutí nadřízeného orgánu podnik provádí

a) dodatkové odvody k přerozdělení prostředků, pokud není stanoveno jinak v § 69 odst. 3,

b) odvody příspěvků do fondu technického rozvoje, popřípadě do dalších účelových fondů nadřízeného orgánu; odvod příspěvku do fondu technického rozvoje však nelze uložit organizaci výzkumné a vývojové základny,

c) odvod příspěvku výrobní hospodářské jednotce na úhradu nákladů její řídicí činnosti, a to pevnou částkou stanovenou podniku výrobní hospodářskou jednotkou ve finančním plánu; v odvětví spojů se odvod tohoto příspěvku neprovádí,

d) odvod volného zůstatku zisku do státního rozpočtu; pro provádění tohoto odvodu se použije obdobně příslušných ustanovení zákona o odvodech.[20])

Výši a lhůty provádění odvodů uvedených pod písmeny a) až c) stanoví nadřízený orgán.

§ 48

(1) Roční povinnost odvodu podle § 47 odst. 2 písm. d) se podniku stanoví ve finančním plánu.

(2) Při zúčtování odvodu volného zůstatku zisku koncem roku se provádí odvod zisku vytvořeného z veškeré činnosti podniku, zjištěného v účetnictví, který nebyl přidělen do fondů podniku podle zvláštních předpisů[12]) nebo do dalších účelových fondů zřizovaných obdobně podle § 19 odst. 5 anebo nebyl použit k dalším účelům stanoveným zvláštními předpisy, pokud zvláštní předpisy[21]) nestanoví jinak.

§ 49

Způsob provádění odvodu volného zůstatku zisku

Odvod volného zůstatku zisku se provádí na zvláštní účet příslušného státního rozpočtu. Podniky řízené federálním ministerstvem dopravy provádějí odvod volného zůstatku zisku do státního rozpočtu prostřednictvím tohoto ministerstva, podniky spojů prostřednictvím federálního ministerstva spojů a podniky státního filmu prostřednictvím svých ústředních ředitelství.

§ 50

Příspěvek na sociální zabezpečení

(1) Sazba příspěvku na sociální zabezpečení u podniků řízených federálním ministerstvem dopravy a federálním ministerstvem spojů, u podniků geodézie a kartografie, výpočetních středisek, u o. p. Vojenské stavby, u Vojenských lázeňských a rekreačních zařízení, s výjimkou organizací výzkumné a vývojové základny, činí 10 % ze základu.

(2) Podniky peněžnictví a pojišťovnictví příspěvek na sociální zabezpečení neodvádějí.

§ 51

Finanční hospodaření nadřízených orgánů

(1) Pro finanční hospodaření výrobních hospodářských jednotek a činnost ústředních orgánů při finančním hospodaření podniků uvedených v § 44 platí obdobně ustanovení části první, hlavy 1, 3 a 4 s tím, že

a) namísto centralizace prostředků ze zisku na úrovni výrobní hospodářské jednotky se provádí přerozdělování zisku, a to obdobně podle ustanovení pro přerozdělování zisku na úrovni ústředního orgánu mezi přímo řízenými podniky (§ 29),

b) přerozdělování zisku na úrovni ústředního orgánu se provádí i mezi výrobními hospodářskými jednotkami,

c) ústřední ředitelství spojů kryje náklady své řídicí činnosti ze zdrojů centralizovaných v rámci přerozdělování zisku.

(2) Na úseku železniční dopravy přerozděluje federální ministerstvo dopravy zisk centralizovaný od podniků železniční dopravy (§ 44) prostřednictvím oborového účtu přerozdělování zisku.

§ 52

Fondy v jednotlivých odvětvích

(1) Ústřední orgány zřizují tyto další fondy:

a) federální ministerstvo dopravy zřizuje v železniční dopravě oborové fondy a fond zdržného,

b) federální ministerstvo spojů zřizuje fond hmotné stimulace příjmů z mezinárodního spojového provozu,

[20]) § 15, 17, 18 a 19 zákona o odvodech.

[21]) Např. § 4 odst. 1 nařízení vlády Československé socialistické republiky č. 40/1982 Sb., o dodatkovém odvodu a postihu za překročení závazných limitů odběru některých druhů ropných výrobků, ve znění pozdějších předpisů.

c) ministerstvo lesního a vodního hospodářství České socialistické republiky a ministerstvo lesního a vodního hospodářství Slovenské socialistické republiky zřizují fond kalamitní, fond pěstební činnosti, fond racionálního hospodaření s vodními zdroji a havarijní fond.

(2) Ústřední orgány mohou zřizovat další resortní účelové fondy, a to v dohodě s příslušným ministerstvem financí.

(3) Způsob tvorby a použití fondů zřizovaných podle odstavců 1 a 2 stanoví příslušný ústřední orgán v dohodě s příslušným ministerstvem financí.

ČÁST ČTVRTÁ

PODNIKY ŘÍZENÉ NÁRODNÍMI VÝBORY

HLAVA 1

FINANČNÍ HOSPODAŘENÍ PODNIKŮ PODLÉHAJÍCÍCH ODVODU ZE ZISKU NEBO DŮCHODOVÉ DANI

§ 53

Finanční zdroje podniku

Základními finančními zdroji podniku jsou zisk a odpisy.

§ 54

Použití zisku podniku

(1) Podnik používá zisku v tomto pořadí:

a) k odvodům a platbám daní do státního rozpočtu, do rozpočtu národního výboru a do státních fondů;

b) k přídělům do obratového fondu;

c) k přídělům do investičního fondu;

d) k přídělům do fondu technického rozvoje;

e) k přídělům do fondu oprav;

f) k přídělům do fondu odměn a do fondu kulturních a sociálních potřeb;

g) k dalším účelům stanoveným zvláštními předpisy;

h) k dodatkovému odvodu příslušnému národnímu výboru k přerozdělení zdrojů.

(2) Nestačí-li zisk ke krytí potřeb uvedených v odstavci 1 písm. b) až h), podnik pokryje tyto potřeby v rozsahu schváleném příslušným národním výborem.

(3) O zisku zvýšeném popřípadě o další zdroje k rozdělení, který nebyl rozdělen podle odstavce 1, rozhodne koncem roku příslušný národní výbor při ročním zúčtování dodatkového odvodu ze zisku k přerozdělení.

§ 55

Použití odpisů podniku

Podnik používá odpisů ve výši stanovené příslušným národním výborem k financování svých investičních potřeb. Ostatní odpisy odvádí příslušnému národnímu výboru.

§ 56

Odvody podniku a způsob jejich provádění

(1) Podnik provádí

a) odvody a platby daní,

b) dodatkové odvody podle § 12 odst. 2 a 3,

c) odvod za odnětí zemědělské půdy zemědělské výrobě podle § 15.

(2) Podle rozhodnutí příslušného národního výboru podnik provádí dodatkové odvody k přerozdělení prostředků.

(3) Výši dodatkových odvodů k přerozdělení prostředků a lhůty jejich provádění stanoví příslušný národní výbor.

(4) Podnik přímo řízený krajským národním výborem, Národním výborem hlavního města Prahy nebo Národním výborem hlavního města Slovenské socialistické republiky Bratislavy (dále jen „krajský národní výbor") provádí též odvod příspěvku do fondu technického rozvoje krajského národního výboru podle zvláštního předpisu.[5])

§ 57

Fondy podniku

(1) Podnik zřizuje

a) fond obratový, pokud zvláštní předpis[11]) nestanoví jinak,

b) fond investiční,

c) fond technického rozvoje, pokud zvláštní předpis[5]) nestanoví jinak,

d) fond oprav; způsob tvorby a použití stanoví zvláštní předpisy,

e) fond odměn,

f) fond kulturních a sociálních potřeb.

(2) Podnik může zřídit fond hmotné stimulace vývozu. Způsob tvorby a použití tohoto fondu upravuje zvláštní předpis. Jestliže podnik zřídí fond hmotné stimulace vývozu, může též se souhlasem příslušného národního výboru zřídit rezervní fond. Způsob tvorby a použití tohoto fondu stanoví krajský národní výbor v dohodě s příslušným ministerstvem financí.

(3) Podnik může se souhlasem krajského národního výboru vydaným v dohodě s příslušným ministerstvem financí zřizovat další účelové fondy. Způsob tvorby a použití těchto fondů stanoví krajský národní výbor v dohodě s příslušným ministerstvem financí.

(4) Způsob tvorby a použití fondů uvedených v odstavci 1 s výjimkou písm. d) upravují zvláštní předpisy.[12])

§ 58

Hodnocení výsledků hospodářské činnosti

Pro hodnocení výsledků hospodářské činnosti platí obdobně § 16.

§ 59

Finanční hospodaření podniku Státní statek hlavního města Prahy se řídí obdobně ustanoveními platnými pro zemědělské organizace.

HLAVA 2

FINANČNÍ HOSPODAŘENÍ PODNIKŮ, JEJICHŽ VZTAH K ROZPOČTU NÁRODNÍHO VÝBORU JE URČEN FINANČNÍM PLÁNEM

§ 60

(1) Vztah podniků vodního hospodářství, bytového hospodářství, městské hromadné dopravy a Dopravního podniku hlavního města Prahy — koncernu, ústavů kosmetiky a teplárenských podniků k rozpočtu národního výboru je určen ročními finančními plány těchto podniků.

(2) Pro stanovení finančního vztahu podniku k rozpočtu příslušného národního výboru platí obdobně § 45.

§ 61

Pro finanční hospodaření podniku a jeho hmotnou zainteresovanost platí obdobně § 53, 54, 57 a 58. Finanční hospodaření Dopravního podniku hlavního města Prahy — koncernu se řídí ustanoveními této části s tím, že se souhlasem Národního výboru hlavního města Prahy vydaným v dohodě s ministerstvem financí České socialistické republiky lze přiměřeně použít § 10 až 14.

§ 62

Použití odpisů podniku

(1) Podnik používá odpisů podle § 55 s výjimkou uvedenou v odstavci 2.

(2) Podnik bytového hospodářství používá odpisů k přídělu do investičního fondu k financování svých investičních potřeb. Ostatní odpisy odvádí do rozpočtu příslušného národního výboru.

Odvody, příspěvek na sociální zabezpečení a způsob jejich provádění

§ 63

(1) Podnik provádí odvody podle § 47 odst. 1 a § 56 odst. 2 a 3, popřípadě odst. 4.

(2) Podle rozhodnutí příslušného národního výboru podnik provádí

a) odvod z odpisů do rozpočtu podle § 62 odst. 2,

b) odvod volného zůstatku zisku do rozpočtu příslušného národního výboru; pro provádění tohoto odvodu se použijí obdobně ustanovení § 48 a příslušná ustanovení zákona o odvodech.[20])

§ 64

Příspěvek na sociální zabezpečení

(1) Sazba příspěvku na sociální zabezpečení u podniků městské hromadné dopravy a Dopravního podniku hlavního města Prahy — koncernu činí 10 % ze základu.

(2) Podniky bytového hospodářství příspěvek na sociální zabezpečení neodvádějí.

HLAVA 3

FONDY NÁRODNÍCH VÝBORŮ Z CENTRALIZOVANÝCH PROSTŘEDKŮ

§ 65

(1) Prostředky z dodatkových odvodů podniků k přerozdělení se centralizují u příslušných národních výborů v investičním fondu a v rezervním fondu.

(2) Prostředky z dodatkových odvodů podniků řízených městskými a místními národními výbory mohou být v dohodě s těmito národními výbory centralizovány u národních výborů vyššího stupně.

(3) Prostředků fondů se používá účelově pro potřeby podniků řízených národními výbory.

(4) Prostředky centralizované v investičních fondech i v rezervních fondech je možno mezi národními výbory jednotlivých stupňů v rámci kraje přerozdělovat. Podmínky přerozdělování prostředků fondů stanoví krajské národní výbory na období pětiletky.

(5) Peněžní prostředky fondů se vedou na samostatných účtech u Státní banky československé.

(6) Krajský národní výbor může zřizovat též fond technického rozvoje; způsob tvorby a použití fondu upravuje zvláštní předpis.[5])

§ 66

Investiční fond národního výboru

(1) Investiční fond národního výboru se tvoří odvodem části odpisů podniků určených k přerozdělení prostředků, popřípadě též převodem zdrojů z rezervního fondu národního výboru.

(2) Investiční fond národního výboru se používá

a) k účelovým dotacím do investičního fondu podniků k financování jejich plánovaných investičních potřeb,

b) k poskytování mimořádných přídělů do investičního fondu podniku v případě neplánovaného nedostatku finančních zdrojů k financování investičních potřeb,

c) k účelovým dotacím do investičního fondu podniku v návaznosti na rozpouštění rezerv v plánu investiční výstavby národního výboru.

(3) Pokud podnik nepoužil odpisů k financování svých investičních potřeb v plánované výši nebo vytvořil nadplánové odpisy, rozhodne příslušný národní výbor při ročním zúčtování dodatkového odvodu z odpisů k přerozdělení o užití těchto zdrojů.

§ 67

Rezervní fond národního výboru

(1) Rezervní fond národního výboru se tvoří

a) z dodatkových odvodů ze zisku podniků uvedených v hlavě 1 části čtvrté; tyto odvody stanoví příslušný národní výbor jednotlivým podnikům diferencovaně v zásadě na delší než roční období (např. formou diferencovaných procentních sazeb ze zisku) tak, aby jim k podpoře účinnosti podnikového chozrasčotu ponechal zdroje ze zisku jimi vytvořeného ke krytí plánovaných potřeb,

b) ze sankcí podle § 72 odst. 2,

c) převodem nerozděleného zisku podniků podle § 54 odst. 3.

(2) Rezervní fond národního výboru se používá

a) ke krytí plánované ztráty, popřípadě plánovaného nedostatku zisku podniků k rozdělení,

b) k doplnění zisku podniků k rozdělení ke krytí potřeb uvedených v § 54 odst. 1 a k účelům stanoveným zvláštním předpisem;[8]) přitom ke krytí potřeb, které podniky nejsou povinny zabezpečovat, pouze tehdy, pokud tím nedojde k oslabení odpovědnosti za výsledky hospodaření,

c) ke krytí ztrát, popřípadě vyšších nákladů nebo nižších výnosů vzniklých podnikům z rozhodnutí příslušného národního výboru,

d) ke krytí výdajů v socialistickém soutěžení podle zvláštního předpisu,[9])

e) ke krytí nákladů přesahujících plánované náklady na přípravu a ověření nových výrobků a technologií,

f) k převodu do svého investičního fondu,

g) ke krytí ztrát z fyzické likvidace nepoužitelných zásob a z prodeje nepotřebných zásob, pokud k jejich krytí není určen jiný účelový fond,

h) k dotacím do fondů oprav,

i) k příspěvku do podnikových fondů technického rozvoje podle zvláštního předpisu,[5])

j) k dalším účelům stanoveným krajským národním výborem se souhlasem příslušného ministerstva financí.

(3) Prostředků rezervního fondu národního výboru lze použít též k poskytnutí dočasné finanční výpomoci podnikům k překlenutí výkyvů v jejich finančním hospodaření (do oblasti provozní i investiční), a to maximálně na dobu jednoho roku od poskytnutí této výpomoci.

§ 68

(1) Dodatkové odvody k přerozdělení stanoví podnikům příslušný národní výbor ve finančním plánu na základě propočtu jejich plánovaných zdrojů a potřeb tak, aby nedocházelo k protisměrnému pohybu finančních prostředků.

(2) Přerozdělováním se nesmí podporovat neefektivnost při sestavování plánu ani zastírat jeho neplnění.

ČÁST PÁTÁ

SPOLEČNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Odvod z odpisů

§ 69

(1) Odvod z odpisů do státního rozpočtu provádějí ústřední orgány, přesahuje-li plánovaná tvorba odpisů (včetně zůstatkové ceny vyřazených základních prostředků) všech státních hospodářských organizací a organizací zahraničního obchodu jimi řízených objem odpisů, určený v působnosti příslušného ústředního orgánu k financování plánovaných investičních potřeb.[22])

(2) Plánovaná tvorba odpisů se pro potřebu stanovení odvodu z odpisů vypočítá podle průměrného stavu základních prostředků v plánovaném roce v souladu s finančním plánem.

(3) Při stanovení objemu odpisů, které zůstanou ústřednímu orgánu k použití podle odstavce 1, se přihlíží k tomu, že jednotlivé hospodářské organizace výzkumné a vývojové základny neprovádějí dodatkový odvod k přerozdělení odpisů do výše plánovaných investic.

(4) Odvodová povinnost se v odvodovém období nemění, i když v průběhu tohoto období dojde ve skutečné tvorbě odpisů k odchylkám proti plánu.

§ 70

(1) Odvod z odpisů (§ 69 odst. 1) se provádí v měsíčních splátkách, a to vždy nejpozději pátý den po uplynutí měsíce ve výši jedné dvanáctiny celoroční odvodové povinnosti stanovené ve státním rozpočtu.

(2) Odvod se provádí přímo na účet státního rozpočtu spravovaný příslušným ministerstvem financí.

[22]) Odvod z odpisů je stanoven státním rozpočtem na běžný rok pro jednotlivé ústřední orgány absolutní částkou.

§ 71

Fondy

(1) Zůstatky fondů zřizovaných podle tohoto nařízení se koncem roku převádějí do roku následujícího.

(2) Jestliže je organizace povinna vést peněžní prostředky fondu na samostatném účtu u Státní banky československé, uskuteční převody peněžních prostředků na tomto účtu související s tvorbou nebo použitím fondu nejpozději do pěti pracovních dnů po uplynutí lhůty stanovené pro odeslání účetních výkazů za příslušné účetní období, v němž k tvorbě nebo použití fondu došlo.

Sankce

§ 72

(1) Jestliže podnik, výrobní hospodářská jednotka, nebo ústřední orgán neprovede včas odvod (zálohu na odvod) nebo dodatkový odvod do státního rozpočtu, rozpočtu národního výboru nebo do státního fondu, zaplatí penále ve výši podle zákona o odvodech.[23])

(2) Jestliže výrobní hospodářská jednotka nebo podnik přímo řízený ústředním orgánem nebo národním výborem neprovede včas odvod (zálohu na odvod) nebo dodatkový odvod na účet tohoto orgánu, může mu tento orgán uložit penále obdobně ve výši podle zákona o odvodech.[23])

(3) Jestliže podnik začleněný do výrobní hospodářské jednotky nesplní odvodové povinnosti vůči ní, může mu výrobní hospodářská jednotka uložit penále ve výši stanovené jejím statutem; toto penále nesmí být vyšší než penále podle zákona o odvodech.[23]) Přijaté penále u výrobní hospodářské jednotky snižuje náklady na její řídicí činnost.

§ 73

(1) Jestliže výrobní hospodářská jednotka nebo podnik poruší ustanovení o tvorbě nebo použití svých fondů, anebo poruší ustanovení o provádění přerozdělování zisku nebo odpisů, jsou povinny zaplatit do příslušného státního rozpočtu, popřípadě do rozpočtu příslušného národního výboru penále ve výši 0,1 % z částky neoprávněné tvorby nebo použití za každý den, nejvýše však 10 % z této částky, pokud byl nedostatek zjištěn státním kontrolním orgánem, popřípadě finančním orgánem republiky nebo federálním ministerstvem financí. Byl-li nedostatek zjištěn nadřízeným orgánem nebo vnitropodnikovou revizí, zaplatí penále v poloviční výši.

(2) Za porušení ustanovení předpisů o tvorbě fondů se nepovažuje případ, kdy výrobní hospodářská jednotka nebo podnik provede do svého fondu příděl menší, než to umožňuje zvláštní předpis, pokud tento předpis nestanoví příděl jako povinný.

(3) Penále podle odstavce 1 a podle § 73a, které v jednotlivých případech nepřesáhne částku 100 Kčs, se neplatí.

(4) Zaplacením penále podle odstavce 1 a § 73a, popřípadě při jeho neplacení z důvodu jeho minimální výše (podle odstavce 3), není dotčena povinnost uvést fond do předepsaného stavu nebo zabezpečit vrácení nesprávně použitých peněžních prostředků (§ 73a).

(5) V případech uvedených v odstavci 1 a § 73a odst. 2 oznámí nadřízený orgán nebo organizace, které nedostatek zjistily, toto zjištění společně s výpočtem penále nejpozději do konce následujícího měsíce příslušnému orgánu vykonávajícímu správu odvodu.

§ 73a

(1) Jestliže výrobní hospodářská jednotka nebo podnik použije zisku k dalším účelům, které nejsou stanoveny zvláštními předpisy, nebo v rozporu se zvláštními předpisy zvýší náklady nebo sníží výnosy, pokud tento nedostatek neodstranily nejpozději do lhůty stanovené pro odeslání ročních účetních výkazů, zaplatí penále ve výši 10 % z neoprávněně použitých peněžních prostředků do příslušného státního rozpočtu, popřípadě do rozpočtu příslušného národního výboru, pokud jim za tento nedostatek nebylo předepsáno penále podle zákona o odvodech[24]) nebo uložena hospodářská pokuta.[25])

(2) Jestliže nedostatek uvedený v odstavci 1 zjistí nadřízený orgán nebo vnitropodniková revize, zaplatí výrobní hospodářská jednotka nebo podnik penále ve výši 5 %.

Výjimky a odchylky

§ 74

Výjimky z tohoto nařízení může povolit vláda Československé socialistické republiky, pro jednotlivé výrobní hospodářské jednotky nebo podniky též příslušné ministerstvo financí. Ministerstvo financí České socialistické republiky a ministerstvo financí Slovenské socialistické republiky přitom postupují v dohodě s federálním ministerstvem financí, pokud nejde o povolení výjimek pro organi-

[23]) § 17 odst. 1 a 4 zákona o odvodech.
[24]) § 17 odst. 2 zákona o odvodech.
[25]) § 384a a 384b hospodářského zákoníku.

zace řízené národními výbory a o povolení výjimek z § 72, 73 a 73a v případech, kdy penále bylo uloženo organizacím finančními správami na základě kontrolních zjištění.

§ 75

Odchylky ve způsobu finančního hospodaření pro oblast obrany a bezpečnosti státu, uranového průmyslu, státních hmotných rezerv a způsob stanovení výše dodatkového odvodu z provozu československé plynovodní soustavy stanoví zvláštní předpisy.

Přechodná a zrušovací ustanovení

§ 76

Finanční hospodaření některých výrobních hospodářských jednotek

(1) Výrobním hospodářským jednotkám, v nichž nebude od 1. ledna 1981 plně uplatněna integrace řídicích činností, může povolit na návrh nadřízeného ústředního orgánu v návaznosti na způsob provádění odvodů ze zisku do státního rozpočtu v těchto výrobních hospodářských jednotkách příslušné ministerstvo financí dočasně odchylný postup ve finančním hospodaření, a to podle zásad uvedených v odstavci 2; ministerstvo financí České socialistické republiky a ministerstvo financí Slovenské socialistické republiky přitom postupují v dohodě s federálním ministerstvem financí.

(2) Odchylný postup ve finančním hospodaření výrobních hospodářských jednotek uvedených v odstavci 1 bude povolen zejména v těchto směrech:

a) bude zachováno oddělené finanční hospodaření generálního ředitelství výrobní hospodářské jednotky s vlastními zdroji a prostředky podnikového charakteru a se zdroji a prostředky výrobní hospodářské jednotky jako celku,

b) způsob použití zisku, tvorba a použití fondů generálního ředitelství výrobních hospodářských jednotek a podniků do nich začleněných se řídí obdobně ustanoveními platnými pro podniky přímo řízené ústředními orgány (část první, hlava 2),

c) přerozdělení zisku mezi podniky začleněnými do výrobní hospodářské jednotky se provádí ze zisku po odvodech do státního rozpočtu a po přídělech do fondů podniku.

§ 77

Zjistí-li se, že organizace přede dnem nabytí účinnosti tohoto nařízení porušila dříve platné předpisy o finančním hospodaření, použije se sankcí podle dříve platných předpisů.

§ 78

Dnem nabytí účinnosti tohoto nařízení pozbývají platnosti výjimky povolené podle nařízení vlády Československé socialistické republiky č. 151/1975 Sb., o finančním hospodaření státních hospodářských a některých dalších socialistických organizací.

Dnem nabytí účinnosti nařízení vlády Československé socialistické republiky č. 100/1985 Sb., pozbývají platnosti výjimky povolené podle nařízení vlády Československé socialistické republiky č. 161/1980 Sb., o finančním hospodaření výrobních hospodářských jednotek a podniků.

§ 79

Zrušuje se

1. nařízení vlády Československé socialistické republiky č. 151/1975 Sb., o finančním hospodaření státních hospodářských a některých dalších socialistických organizací, ve znění nařízení vlády Československé socialistické republiky č. 155/1976 Sb.,

2. směrnice federálního ministerstva financí čj. V 1-30 304/75 ze dne 15. prosince 1975 pro redistribuci finančních zdrojů a prostředků, registrované v částce 35/1975 Sb. a uveřejněné ve Finančním zpravodaji č. 15/1975.

§ 80

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1981.

Nařízení vlády Československé socialistické republiky č. 100/1985 Sb., kterým se mění a doplňuje nařízení vlády Československé socialistické republiky č. 161/1980 Sb., o finančním hospodaření výrobních hospodářských jednotek a podniků, nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1986.

Štrougal v. r.

107

ZÁSADY VLÁDY

Československé socialistické republiky a Ústřední rady odborů o účasti pracujících na tvorbě, realizaci a kontrole plnění pětiletého plánu a ročních prováděcích plánů hospodářského a sociálního rozvoje schválené usnesením vlády Československé socialistické republiky ze dne 24. října 1985 č. 270

Jedním z nejdůležitějších předpokladů efektivního rozvoje národního hospodářství, a tím i lepšího uspokojování potřeb pracujících je využití bohatých zkušeností, tvůrčí aktivity, schopností a talentu lidí. Jen tak je možné dosáhnout toho, že při naplňování plánovaných úkolů hospodářského a sociálního rozvoje se bude ve stále větší míře využívat vědeckotechnických poznatků včetně kvalifikovaných metod řízení a že se rychleji prosadí potřebné změny ve struktuře výroby. To ve svých důsledcích povede k dalšímu zvyšování kvality výrobků a k odstranění nedostatků v jejich sortimentní skladbě při současném snížení surovinové, energetické, materiálové, investiční a dopravní náročnosti výroby a k formování vědomí pracujícího člověka v souladu s požadavky socialistické společnosti.

Plnější využívání schopností a iniciativy lidí vyžaduje především organizovat jejich aktivní účast na tvorbě, realizaci a kontrole plnění plánů hospodářského a sociálního rozvoje, které jsou hlavním nástrojem uskutečňování hospodářské a sociální politiky KSČ. Účinnou formou organizování této účasti je zejména metoda vstřícného plánování, organicky spojená s uplatňováním zásad vnitropodnikového chozrasčotu, kdy plánované úkoly a limity jsou odpovídajícím způsobem rozpracovány na pracovní kolektivy a na jejich zajištění a plnění je závislé odměňování. Tím se u pracujících zvýší pocit odpovědnosti za dosahované ekonomické a sociální výsledky při naplňování společenského poslání pracovního kolektivu. Propracovaný vnitropodnikový chozrasčot je i základním předpokladem pro další prohlubování brigádní formy organizace práce a odměňování, která spojuje plánované úkoly, limity a podmínky s prací jednotlivých pracovníků a stimuluje jejich plnění.

Ke sjednocení postupu státních, hospodářských a odborových orgánů při organizování účasti pracujících na tvorbě, realizaci a kontrole plánu stanoví vláda Československé socialistické republiky a Ústřední rada odborů na základě § 15 odst. 4 zákona č. 145/1970 Sb., o národohospodářském plánování, a usnesení vlády ČSSR č. 243/1984 k hlavním směrům dalšího rozvíjení Souboru opatření ke zdokonalení soustavy plánovitého řízení národního hospodářství tyto zásady:

I.

Účast pracujících na tvorbě návrhů pětiletého a ročních prováděcích plánů

1. Ústřední orgány[1]) spolu s příslušnými odborovými orgány zabezpečují jednotný postup státních, hospodářských a odborových orgánů při přípravě návrhů plánů hospodářského a sociálního rozvoje. K tomu přijímají společná politickoorganizační opatření a závazný harmonogram, ve kterém je stanoven časový postup prací na tvorbě plánu tak, aby se vytvořily věcné i časové předpoklady pro aktivní účast pracujících a odborových orgánů na všech stupních řízení. Přitom musí respektovat vytvoření dostatečného časového prostoru, tj. nejméně osm týdnů pro vypracování a posouzení návrhů hospodářských plánů v organizacích za přímé účasti kolektivů pracujících. Zároveň vytvářejí podmínky pro souběžnou přípravu návrhů kolektivních smluv podle platných zásad.[2])

2. Ústřední orgány rozpracují ve stanovených termínech úkoly a limity pětiletého státního plánu rozvoje národního hospodářství, popř. směrnice pro vypracování návrhu ročního státního plánu hospodářského a sociálního rozvoje na výrobní hospodářské jednotky a přímo řízené organizace. Současně s příslušnými odborovými orgány vyhlásí hlavní směry rozvoje iniciativy pracujících a socialistického soutěžení, na které je třeba zaměřit jejich iniciativu v konkrétních podmínkách odvětví.

3. Orgány středního článku řízení diferencovaně rozpracují úkoly a limity pro vypracování návrhů hospodářských plánů na podřízené socialistické organizace (dále jen „organizace"). Zároveň v dohodě s příslušným odborovým orgánem stanoví konkrétní postup plánovacích prací v sou-

[1]) Pro účely zásad se jimi rozumí odvětvové ústřední orgány, krajské národní výbory, Národní výbor hl. m. Prahy a Národní výbor hl. města Bratislavy.

[2]) Zásady vlády ČSSR a ÚRO pro uzavírání, obsah a kontrolu kolektivních smluv schválené usnesením vlády ČSSR č. 255/1985.

ladu se stanovenými termíny a způsob seznamování pracujících s úkoly při vypracování návrhu hospodářského plánu. Rozpracují na vlastní podmínky hlavní směry rozvoje iniciativy pracujících a socialistického soutěžení vyhlášené nadřízenými orgány.

4. Organizace rozpracují stanovené úkoly na vnitropodnikové útvary a jednotlivá pracoviště a v součinnosti se závodním výborem (podnikovým výborem) Revolučního odborového hnutí s nimi seznamují pracující. V zájmu dopracování kvalitního návrhu hospodářského plánu společně organizují výrobní (provozní) porady, na kterých projednávají konkrétní úkoly návrhu hospodářského plánu s cílem získat racionální náměty a připomínky pracujících, které směřují k odhalování rezerv všeho druhu. Přitom dbají na zlepšování podmínek práce, odstraňování negativních vlivů pracovního prostředí na zdraví pracujících, naplňování norem sociálního vybavení a na zabezpečení dalších oprávněných potřeb pracovních kolektivů. Současně také vyhlásí hlavní směry pro rozvoj iniciativy pracujících, aby konkrétně orientovaly pracovní kolektivy na přijetí a překročení kvalitativních ukazatelů plánu především ve smyslu dosažení dalšího růstu produktivity práce, zvyšování kvality výroby, snižování nákladů, zvyšování úspor paliv, energie a kovů a snižování pracnosti výroby a služeb. Kromě toho zaměří úsilí pracovních kolektivů k zabezpečení maximálního urychlení modernizace výroby urychleným zaváděním výsledků vědy a techniky do praxe. K tomu účelu využívají osvědčené formy iniciativy pracujících, jako jsou závazkové hnutí, hnutí brigád socialistické práce, komplexních racionalizačních brigád, hnutí vynálezců a zlepšovatelů, usměrňované plány tématických úkolů, hnutí ZENIT, osobních a kolektivních tvůrčích plánů apod.

5. Odborové orgány na všech stupních hospodářského řízení zaujímají stanovisko k vypracovaným návrhům hospodářského plánu na základě námětů a připomínek pracujících a svého funkcionářského aktivu. Pro vyjádření odborového orgánu je proto povinností příslušných orgánů hospodářského řízení včas předložit k projednání komplexně vypracovaný návrh hospodářského plánu před jeho odevzdáním nadřízenému orgánu. Stanovisko odborového orgánu je nedílnou součástí návrhu hospodářského plánu. Ve stanovisku odborové orgány zhodnotí podmínky pro aktivní účast pracujících na tvorbě plánu a vyjádří se k návrhu zabezpečení státních cílových programů, k celkové efektivnosti předloženého návrhu plánu a k jeho dílčím částem, zejména k návrhům plánu výkonů, rozvoje vědy a techniky, reprodukce základních prostředků, práce a mezd, sociálního zabezpečení, ochrany životního prostředí, plánu personálního a sociálního rozvoje a finančního plánu. Přitom zvláštní pozornost věnují snižování materiálových nákladů a růstu produktivity práce.

6. Ústřední orgány, orgány středního článku řízení a organizace při vypracování návrhů plánů využívají racionální náměty a připomínky obsažené ve stanoviscích příslušných odborových orgánů. Státní a hospodářské orgány jsou povinny dát písemnou odpověď do 30 dnů odborovému orgánu odpovídajícímu jejich úrovni.[3])

Po vzájemné dohodě informují o využití námětů a řešení připomínek pracujících plenární schůze vyšších odborových orgánů, konference a členské schůze ROH. V případě rozdílného názoru odborového orgánu k návrhu plánu nebo nesouhlasu s některými jeho částmi se postupuje podle bodu 29 těchto zásad.

7. Ústřední orgány, orgány středního článku řízení a organizace v období po odevzdání návrhu hospodářského plánu nadřízenému orgánu průběžně informují příslušné odborové orgány o všech zásadních změnách v návrhu plánu a vyžadují jejich vyjádření.

8. Účast orgánů Revolučního odborového hnutí při projednávání plánů sociálního rozvoje upravují zásady plánovitého řízení kádrového, personálního a sociálního rozvoje, schválené vládou ČSSR.

II.

Účast pracujících při uplatňování vstřícného plánování

9. Jednou ze základních forem účasti pracujících na řízení je metoda vstřícného plánování zaměřená na zprogresívnění kvalitativních úkolů plánu. Jeho cílem je mobilizovat a využívat schopností, znalostí a zkušeností pracujících na odhalování vnitřních rezerv v zájmu dosažení celospolečenských cílů. Uplatňuje se ve všech odvětvích a těžiště je v organizacích a jejich vnitřních útvarech.

10. Vstřícné plánování se uplatňuje v rámci prostředků, limitů a ohraničení určených plánem, a to ve směru jejich racionálního zhodnocování a dosahování vyšší efektivnosti reprodukčního procesu; orientuje se proto především na kvalitativní stránky rozvoje, zejména na snižování materiálové, energetické a dovozní náročnosti výroby,

---

[3]) Hospodářské a státní orgány odpovídají na stanoviska písemně na úrovni:
- závodu — ZV ROH
- organizace — ZV (PV) ROH
- orgánu středního článku řízení — OV ROH
- krajského národního výboru, Národního výboru hl. města Prahy, Národního výboru hl. města SSR Bratislavy — krajské odborové radě, Pražské odborové radě, Bratislavské odborové radě
- ústředních orgánů ČSR a SSR — Českému výboru odborového svazu, Slovenskému výboru odborového svazu
- ústředních orgánů federace — ústřednímu výboru odborového svazu.

na zvyšování kvality a užitných vlastností výrobků, popř. též na růst efektivní výroby pro vývoz a pro vnitřní trh a soustavný růst produktivity práce. Souhrnným vyjádřením uvedeného zlepšení kvalitativních ukazatelů je zvýšení upravených vlastních výkonů nebo jiného ukazatele tvořícího základ usměrňování vývoje mzdových prostředků. Zvýší-li se upravené vlastní výkony cestou snížení materiálových nákladů, považuje se za vstřícný plán jen takové zvýšení, které se úměrně promítne do zvýšení zisku. Zvýší-li se upravené vlastní výkony cestou zvýšení výroby, popř. výkonů, považuje se za přínos vstřícného plánování jen tehdy, když se současně navrhne

a) v průmyslových odvětvích odpovídající zvýšení dodávek na vývoz do SSSR a NSZ, do tržních fondů nebo zvýšení tržeb od obyvatelstva (v místním průmyslu a ve výrobních družstvech); zvýšení výkonů určené pro výrobní spotřebu nebo pro vytvoření pohotových odbytových zásob se posuzuje ve smyslu posledního odstavce tohoto bodu (u zásob v součinnosti se Státní bankou československou) — předpokladem pro uznání do vstřícného plánu bude smluvní zabezpečení odbytu této produkce; splnění předpokladů se vyhodnotí v ročním rozboru hospodaření;

b) v zemědělství zvýšení žádoucích, smluvně zajištěných dodávek pro potravinářský průmysl, do tržních fondů a na vývoz;

c) ve stavební výrobě dodržení nebo zlepšení určeného ukazatele pro regulaci rozestavěnosti;

d) v ostatních odvětvích zvýšení žádoucích výkonů podle určení nadřízeného orgánu.

Za tím účelem organizace, orgány středního článku řízení a ústřední orgány specifikují cesty, kterými se navrhované zprogresívnění má dosáhnout.

11. Vstřícné plánování se organizuje

a) v prvních dvou letech pětiletky jako zprogresívnění ročního prováděcího státního plánu v ročních plánech organizací a orgánů středního článku řízení do termínu jejich potvrzení nadřízeným stupněm řízení (zpravidla únor plánovaného roku),

b) v dalších letech pětiletky jako zprogresívnění pětiletého státního plánu na příslušný rok (případně jako zprogresívnění směrnice k ročnímu prováděcímu státnímu plánu) v návrzích ročních plánů organizací a orgánů středního článku řízení (zpravidla září předcházejícího roku).[4])

12. Za zprogresívnění plánu upravených vlastních výkonů nebo jiného ukazatele tvořícího základ usměrňování vývoje mzdových prostředků se organizace stimulují tím, že se jim přiznává nárok na mzdové prostředky v plné výši podle stanoveného normativu. Za zvýšení plánu přijatého po termínu stanoveném v bodě 11 těchto zásad, nebo za jeho překročení se jim přiznává nárok podle zkráceného normativu. Normativ vyjadřující vztah přírůstku mzdových prostředků a přírůstku upravených vlastních výkonů se v realizaci nekrátí. Pro etapu vstřícného plánu může být stanoven zvýhodněný normativ.

13. Ústřední orgány v dohodě s příslušnými odborovými orgány ve vztahu k orgánům středního článku řízení a jimi řízeným organizacím stanoví zaměření vstřícného plánování a konkrétní formy hmotné stimulace. Přitom zabezpečí dovedení metody vstřícného plánování do vnitropodnikových útvarů s jeho vazbou na vnitropodnikový chozrasčot a odměňování.

14. Hmotná stimulace spojená se vstřícným plánováním při dodržení určených zásad a podmínek se považuje za povinnou s tím, že bude důsledně respektována zásada adresnosti výhod, případně postihů.

III.

Účast pracujících na realizaci pětiletého plánu a ročních prováděcích plánů

15. Ústřední orgány a orgány středního článku řízení diferencovaně v souladu se stanovenými termíny rozpracují úkoly a limity pětiletého státního plánu a ročních státních plánů rozvoje národního hospodářství na organizace. K zabezpečení společného postupu při realizaci plánu a kolektivních smluv využijí společných jednání s příslušnými odborovými orgány, na kterých projednají sociálně politický obsah a způsob naplňování přijatých úkolů a jejich kontrolu.

16. Organizace v návaznosti na úkoly a limity pětiletého plánu diferencovaně rozpracují úkoly ročních plánů až na vnitropodnikové útvary a jednotlivá pracoviště. Využívají společných jednání s příslušnými odborovými orgány k realizaci úkolů plánu a kolektivních smluv. Zabezpečují seznámení pracujících se stanovenými úkoly včetně podmínek hmotné zainteresovanosti. V tomto období organizují závazkové hnutí a další formy iniciativy pracujících, využívají pokrokových a novátorských metod práce včetně brigádní formy organizace práce a odměňování. Vytvářejí podmínky a získávají pracující k odhalování vnitřních rezerv zejména ve snižování energetické, materiálové a surovinové náročnosti výroby, pro zvyšování kvality a spolehlivosti výrobků a k rychlejšímu zavádění poznatků vědy a techniky do praxe. V průběhu realizace hospodářských plánů pravidelně seznamují pracující s úrovní časového plnění úkolů plánu, s projevujícími se nedostatky a mobilizují pracující k jejich odstraňování v souladu s přijatými opatřeními.

[4]) Dosud platné výjimky z tohoto termínu (zemědělství, stavebnictví, potravinářský průmysl) zůstávají v platnosti.

17. Orgány středního článku řízení a organizace v zájmu prosazování intenzifikačních faktorů růstu prohlubují chozrasčotní vztahy a principy v řízení. Zvláštní důraz kladou na zdokonalování vnitropodnikového chozrasčotu jako základního předpokladu pro zaměřování, organizaci a hodnocení přínosů socialistického soutěžení a zvyšování zásluhovosti na dosahovaných hospodářských výsledcích v růstu efektivnosti a kvality produkce.

18. Orgány středního článku řízení a organizace ve spolupráci s příslušnými odborovými orgány uplatňují jen takové formy iniciativy, které přinášejí prokazatelné výsledky a jsou odpovědny za to, že jednotlivé formy soutěže a iniciativy pracujících nebudou uplatňovány direktivně a mechanicky, bez ohledu na konkrétní podmínky a potřeby organizací. Zdokonalují spolupráci výzkumných, vývojových a dalších pracovišť organizací s vědeckovýzkumnými ústavy a vysokými školami, s cílem zefektivňovat spojení výroby s vědou pro úspěšné plnění kvalitativních úkolů plánu. Přitom orientují výzkumná a vývojová pracoviště na urychlení vývoje nových výrobků a technické přípravy výroby. Zabezpečují uzavírání, realizaci a kontrolu plnění sdružených socialistických závazků včetně sdružených internacionálních socialistických závazků na dokončení akcí investiční výstavby a uvádění kapacit do provozu ve stanovených termínech a technickohospodářských ukazatelích, na zlepšování dodavatelsko-odběratelských vztahů a uspokojování potřeb zahraničního a vnitřního trhu.

19. Ústřední orgány, orgány středního článku řízení a organizace předkládají příslušným odborovým orgánům k vyjádření návrhy na změny hospodářského plánu v průběhu roku, které mohou provádět výjimečně za předpokladu, že dodrží úkoly, limity a normativy stanovené nadřízeným orgánem. Odborové orgány upozorňují nadřízené hospodářské a vyšší odborové orgány na případy, kdy na úkor dobře hospodařících organizací jsou upravovány plány organizací, které nedosahují plánem stanovených výsledků. Zároveň dbají, aby změny plánu byly také promítnuty formou doplňků do kolektivních smluv a upřesněny socialistické závazky. V případě nesouhlasu odborového orgánu se změnou plánu se postupuje podle bodu 29 těchto zásad.

IV.

Účast pracujících na kontrole plnění pětiletého plánu a ročních prováděcích plánů

20. Ústřední orgány a orgány středního článku řízení v rámci své řídící činnosti vytvářejí podmínky a organizace zabezpečují důslednou kontrolu plnění plánů a hospodaření za široké účasti pracujících a v úzké spolupráci s odborovými orgány. Ve společných opatřeních vytvářejí věcné a časové předpoklady umožňující pracujícím kolektivně posuzovat dosahované výsledky při plnění výrobně technických, ekonomických a sociálních úkolů a návrhy na řešení vzniklých problémů. Stanoví v nich rovněž okruh ukazatelů plánu, které budou ze strany hospodářských orgánů předkládány odborovým orgánům ke kontrole.

21. Společným úkolem státních, hospodářských a odborových orgánů je zajistit provádění průběžné kontroly plnění plánu a hospodaření včetně dodržování socialistické zákonnosti a pracovní a technologické kázně ve všech organizacích, závodech a provozech. Při organizování pololetní a roční veřejné kontroly plnění kolektivních smluv položit důraz na kontrolu plnění úkolů hospodářských plánů a plánů sociálního rozvoje spolu s hodnocením iniciativy pracujících. Kontrolu organizovat tak, aby podněcovala pracující k aktivnímu řešení problémů spojených s plněním plánu a byly využívány jejich náměty a připomínky k odhalování rezerv v zájmu úspěšného zabezpečení všech plánovaných úkolů.

22. Kontrolu plnění plánu zaměřit především na rovnoměrné plnění úkolů podle plánovaných směrů společenského užití (zejména vývoz a dodávky do tržních fondů), zvyšování efektivnosti, kvality a hospodárnosti. Pravidelně hodnotit postup realizace úkolů plánu technického rozvoje, zvyšování podílu výrobků vysoké technickoekonomické úrovně z celkového objemu výroby, vývoj ztrát z nekvalitní výroby, využití základních prostředků, snižování spotřeby materiálů, surovin, paliv a energie, snižování podílu živé práce a přesčasové práce a ostatních nákladů. Posuzovat plnění úkolů při realizaci státních cílových programů, programů komplexní socialistické racionalizace, v investiční výstavbě a v oblasti dodavatelsko-odběratelských vztahů.

23. Zajistit soustavnou kontrolu plnění plánu personálního a sociálního rozvoje;[5]) zvýšenou péči věnovat otázkám pracovních podmínek a pracovního a životního prostředí, zejména bezpečnosti a ochraně zdraví při práci.

24. Hospodářské a odborové orgány dbají, aby na výrobních poradách měsíčně, členských schůzích a konferencích ROH čtvrtletně byly pracujícím objasňovány ve všech souvislostech dosažené výsledky a uváděny příčiny neplnění úkolů a limitů hospodářských plánů a plánů personálního a sociálního rozvoje a předkládány návrhy na řešení zjištěných nedostatků včetně vyvozování konkrétních závěrů vůči těm, kteří své úkoly neplní.

25. Prováděných rozborů hospodářské činnosti se aktivně účastní odborové orgány, zejména při hodnocení iniciativy pracujících, plnění kolektivních smluv, plánů personálního a sociálního rozvoje, plnění hospodárnostních opatření apod. Provedené rozbory spolu s návrhy na opatření ke zlepšení hospodářské činnosti projednává odborový orgán a zaujímá k nim stanovisko. Zástupce od-

[5]) Jedná se o příslušné části plánu kádrového, personálního a sociálního rozvoje.

borového orgánu se účastní závěrečného řízení, kde toto stanovisko uplatňuje. Společným úkolem organizací, středních článků řízení a příslušných odborových orgánů je zabezpečit seznámení pracujících s výsledky ročního rozboru hospodaření a s přijatými nápravnými opatřeními, která se rozpracují na všechny úseky, kde byly zjištěny nedostatky, včetně způsobu jejich kontroly.

V.

Závěrečná ustanovení

26. Tyto zásady rozpracují ústřední orgány s příslušnými výbory odborových svazů, krajské národní výbory a Národní výbor hl. města Prahy a Národní výbor hl. města SSR Bratislavy s krajskými odborovými radami, Pražskou odborovou radou a Bratislavskou odborovou radou a zajistí společnými opatřeními jejich realizaci na konkrétní podmínky odvětví ve výrobní a nevýrobní sféře.

27. Zásady se uplatňují ve všech orgánech hospodářského řízení, organizacích a národních výborech.

28. Přiměřeně podle těchto zásad se postupuje v oblasti speciální techniky a výrobních hospodářských organizací federálního ministerstva národní obrany při dodržení příslušných ustanovení o ochraně státního, hospodářského a služebního tajemství.

29. Rozporná stanoviska odborových orgánů k návrhům hospodářských plánů, ke změnám ročních hospodářských plánů a k rozborům hospodářské činnosti řeší nadřízený státní nebo hospodářský orgán po projednání s příslušným vyšším odborovým orgánem.

30. Ústřední orgány spolu s příslušnými odborovými orgány provádějí kontrolu plnění zásad v souvislosti s hodnocením ročních výsledků plnění plánu v odvětvích a orgány středního článku řízení a organizace spolu s příslušnými odborovými orgány současně s rozborem hospodářské činnosti.

31. Zásady nabývají účinnosti dnem vyhlášení. Zároveň se zrušují zásady schválené usnesením vlády ČSSR č. 401/1980 publikované ve Sbírce zákonů pod č. 14/1981 Sb.

108

VYHLÁŠKA

federálního ministerstva financí, ministerstva financí České socialistické republiky, ministerstva financí Slovenské socialistické republiky a předsedy Státní banky československé

ze dne 18. listopadu 1985,

kterou se mění a doplňuje vyhláška č. 162/1980 Sb., o financování reprodukce základních prostředků, ve znění vyhlášky č. 180/1982 Sb.

Federální ministerstvo financí podle § 391 odst. 1 písm. a) č. 2 a písm. b) hospodářského zákoníku č. 109/1964 Sb., v úplném znění vyhlášeném pod č. 45/1983 Sb., a § 28 písm. d) a e) zákona č. 134/1970 Sb., o pravidlech státního rozpočtu československé federace a o zásadách hospodaření s rozpočtovými prostředky státních rozpočtů federace a republik (rozpočtová pravidla), ministerstvo financí České socialistické republiky podle § 39 odst. 2 zákona České národní rady č. 60/1971 Sb., o pravidlech státního rozpočtu České socialistické republiky a o hospodaření s rozpočtovými prostředky (rozpočtová pravidla republiky), ministerstvo financí Slovenské socialistické republiky podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona Slovenské národní rady č. 32/1971 Sb., o pravidlech státního rozpočtu Slovenské socialistické republiky a o hospodaření s rozpočtovými prostředky (rozpočtová pravidla), a předseda Státní banky československé podle § 7 odst. 5 písm. d) zákona č. 144/1970 Sb., o Státní bance československé, stanoví:

Čl. I

Vyhláška federálního ministerstva financí a předsedy Státní banky československé č. 162/1980 Sb., o financování reprodukce základních prostředků, ve znění vyhlášky č. 180/1982 Sb., se mění a doplňuje takto:

1. § 1 odst. 1 zní:

„(1) Tato vyhláška upravuje tvorbu a použití investičního fondu a dalších zdrojů a způsob financování reprodukce základních prostředků a jiného hmotného majetku ve výrobních hospodářských jednotkách,[1]) ve státních hospodářských organizacích uspořádaných do výrobní hospodářské jednotky, koncernových podnicích a koncernových účelových organizacích, ve státních hospodářských organizacích uspořádaných mimo výrobní hospodářské jednotky, v ostatních státních socialistických organizacích a v organizacích zahraničního obchodu[2]) (dále jen „organizace"), prováděné dodavatelským způsobem nebo ve vlastní režii.".

2. § 2 odst. 2 zní:

„(2) Základními prostředky jsou dále předměty získané organizací v rámci neinvestičních výdajů na rozvoj vědy a techniky,[3]) pokud odpovídají pojmu základních prostředků podle odstavce 1.".

3. V 10 se vypouští písmeno d).

4. Název části třetí zní:

„ČÁST TŘETÍ

INVESTIČNÍ FOND".

5. § 11 včetně nadpisu zní:

„§ 11

Investiční fond výrobní hospodářské jednotky

(1) Investiční fond výrobní hospodářské jednotky[1]) se tvoří:

a) přídělem podle normativu z odpisů základních prostředků, který se stanoví procentním podílem z plánované tvorby odpisů a přídělem podle normativu ze zisku, který se stanoví procentem ze zisku; normativy se stanoví z odpisů základních prostředků a ze zisku výrobní hospodářské jednotky jako celku v jejím finančním plánu, a to ve vztahu k plánovanému objemu investic (včetně plánovaných jiných investic), projektové dokumentace a splátek investičních úvěrů,

b) z příspěvků od jiných organizací,[4])

[1]) § 2 odst. 2 nařízení vlády ČSSR č. 161/1980 Sb., o finančním hospodaření výrobních hospodářských jednotek a podniků, ve znění nařízení vlády ČSSR č. 100/1985 Sb. (úplné znění č. 106/1985 Sb.).

[2]) § 3 písm. c) zákona č. 42/1980 Sb., o hospodářských stycích se zahraničím.

[3]) § 3 a 6 vyhlášky federálního ministerstva financí, ministerstva financí ČSR a ministerstva financí SSR č. 118/1984 Sb., o financování neinvestičních výdajů na rozvoj vědy a techniky.

[4]) Např. vyhláška federálního ministerstva financí, ministerstva financí ČSR a ministerstva financí SSR č. 151/1978 Sb., o sdružování prostředků socialistických organizací, ve znění vyhlášky č. 15/1984 Sb.

c) z tržeb z prodeje základních prostředků a investic,

d) převodem z jiných fondů ve stanovených případech,[5])

e) z odpisů podřízených podniků[6]) určených k centralizaci,

f) převodem z jiných zdrojů ve stanovených případech.[7])

(2) Investiční fond výrobní hospodářské jednotky je možno tvořit též:

a) nadnormativním přídělem
— z přírůstku zisku podle rozhodnutí a podmínek stanovených nadřízeným ústředním orgánem v dohodě s příslušným ministerstvem financí,
— z fondu hmotné stimulace vývozu[8]) až do výše 50 % plánovaného přídělu ze zisku podle normativu,

b) přídělem od nadřízeného ústředního orgánu z centralizovaných zdrojů,

c) účelovým přídělem od nadřízeného ústředního orgánu (z centralizovaných odpisů základních prostředků, popřípadě ze zisku) k financování investic stanovených jako závazné úkoly státního plánu,

d) účelovými dotacemi ze státního rozpočtu,[9]) popřípadě ze státních fondů.

(3) Při výpočtu přídělu ze zisku do investičního fondu výrobní hospodářské jednotky se od skutečného zisku použitého pro výpočet výše přídělu odečítají a ke skutečné ztrátě připočítávají částky vyjadřující ztráty způsobené nejakostní výrobou v plné výši těchto ztrát, nejvýše však do částky, která nepřesáhne 2 % z výkonů.[10])

(4) Příděl ze zisku podle normativu lze provádět v průběhu roku měsíčně ve výši skutečné potřeby, nejvýše však do výše stanoveného normativu. Nadnormativní příděl lze provádět v průběhu roku zálohově, nejvýše však do výše stanovené v odstavci 2 písm. a).

(5) Příděl z odpisů základních prostředků lze provádět v průběhu roku zálohově měsíčně až do výše ročního plánu způsobem a ve lhůtách stanovených zvláštním předpisem.[11])

(6) Investiční fond výrobních hospodářských jednotek s plánovanou ztrátou nebo s relativně nízkou tvorbou zisku a výrobních hospodářských jednotek podléhajících odvodu volného zůstatku zisku, výrobních hospodářských jednotek v působnosti federálního ministerstva paliv a energetiky a výrobních hospodářských jednotek zemědělského zásobování a nákupu a zemědělské výroby, se tvoří pevnou částkou podle podmínek stanovených nadřízeným ústředním orgánem v dohodě s příslušným ministerstvem financí.

(7) Investiční fond výrobní hospodářské jednotky se používá:

a) k financování plánovaných investic a projektové dokumentace včetně autorského dozoru výrobní hospodářské jednotky,

b) k financování jiných investic výrobní hospodářské jednotky,

c) k úhradě splátek investičních úvěrů výrobní hospodářské jednotky,

d) k poskytování příspěvků jiným organizacím,[4])

e) k přídělům do investičních fondů podřízeným podnikům z centralizovaných zdrojů,

f) k odvodům nadřízenému ústřednímu orgánu,

g) k jiným účelům podle zvláštních předpisů.

(8) Finanční prostředky, které nebudou čerpány v důsledku neplnění úkolů na stavbách nad 10 mil. Kčs rozpočtových nákladů, nelze použít k financování ostatních investičních potřeb podle odstavce 7, s výjimkou skutečně dosažených úspor rozpočtových nákladů dokončených staveb.

(9) Prostředky investičního fondu výrobní hospodářské jednotky se ukládají na samostatném účtu u banky.

(10) Převody z investičního fondu výrobní hospodářské jednotky do jiných fondů výrobní hospodářské jednotky nejsou dovoleny.“.

6. § 12 se vypouští.

7. § 13 včetně nadpisu zní:

„§ 13

Investiční fond podniku

(1) Investiční fond podniku,[6]) s výjimkou organizací zahraničního obchodu, se tvoří přídělem podle normativu z odpisů základních prostředků a ze zisku obdobně podle § 11 odst. 1 písm. a), odst. 3 a dalšími příděly podle § 11 odst. 1 písm. b), c), d) a f).

---

[5]) Např. vyhláška č. 165/1980 Sb., o fondu kulturních a sociálních potřeb.

[6]) § 2 odst. 3 nařízení vlády ČSSR č. 161/1980 Sb., ve znění nařízení vlády ČSSR č. 100/1985 Sb. (úplné znění č. 106/1985 Sb.).

[7]) Např. § 5 odst. 3 vyhlášky federálního ministerstva financí č. 90/1972 Sb., o financování některých zařízení podnikové společenské spotřeby a některých činností hospodářských organizací a organizací zahraničního obchodu.

[8]) Pravidla uplatňování finančně ekonomických nástrojů v zahraničním obchodě pro období 1986—1990 čj. IX/1-1450/1985.

[9]) Rámcové zásady pro poskytování dotací ze státního rozpočtu na investiční výstavbu stanovené vládou ČSSR.

[10]) Opatření vlády ČSSR č. 116/1982 Sb., k zajištění a dalšímu zvyšování jakosti výrobní a obdobné hospodářské činnosti, schválené usnesením vlády ČSSR ze dne 9. září 1982 č. 253, ve znění opatření vlády ČSSR č. 39/1985 Sb.

[11]) § 32 a § 71 odst. 2 nařízení vlády ČSSR č. 161/1980 Sb., ve znění nařízení vlády ČSSR č. 100/1985 Sb. (úplné znění č. 106/1985 Sb.).

(2) Investiční fond podniku,[6]) s výjimkou organizací zahraničního obchodu, je možno tvořit též obdobně podle § 11 odst. 2.

(3) Příděly do investičního fondu podniku, s výjimkou organizací zahraničního obchodu, se provádějí obdobně podle § 11 odst. 3, 4 a 5.

(4) Investiční fond podniků s plánovanou ztrátou nebo s relativně nízkou tvorbou zisku, podniků podléhajících odvodu volného zůstatku zisku, organizací zahraničního obchodu, organizací v působnosti federálního ministerstva paliv a energetiky, státních hospodářských organizací zemědělské výroby, organizací řízených výrobní hospodářskou jednotkou zemědělského zásobování a nákupu se tvoří pevnou částkou podle podmínek stanovených nadřízeným ústředním orgánem v dohodě s příslušným ministerstvem financí; ministerstva financí republik stanoví podmínky pro organizace řízené národními výbory.

(5) Investiční fond podniků a organizací uvedených v odstavci 4 se používá:

a) k financování plánovaných investic a projektové dokumentace včetně autorského dozoru,

b) k financování jiných investic,

c) k úhradě splátek investičních úvěrů,

d) k poskytování příspěvků jiným organizacím,[4])

e) k jiným účelům podle zvláštních předpisů.

(6) Finanční prostředky, které nebudou čerpány v důsledku neplnění úkolů na stavbách nad 10 mil. Kčs rozpočtových nákladů, nelze použít k financování ostatních investičních potřeb podle odstavce 5 s výjimkou skutečně dosažených úspor rozpočtových nákladů dokončených staveb.

(7) Prostředky investičního fondu se ukládají na samostatném účtu u banky.

(8) Převody z investičního fondu do jiných fondů nejsou dovoleny.".

8. § 14 se vypouští.

9. § 15 se vypouští.

10. § 16 odst. 5 zní:

„(5) U všech staveb nad 10 mil. Kčs rozpočtových nákladů (hlava II—VIII souhrnného rozpočtu stavby) předkládají organizace pobočce banky před zahájením financování:

a) doklad o registraci připravované stavby[12]) (jako podklad pro financování projektových prací); nepředkládá se pro stavby akce Z,

b) schválený souhrnný rozpočet stavby včetně rekapitulace nákladů k souhrnnému rozpočtu[13]) a rekapitulaci nákladů podle ucelených částí stavby, která se člení na ucelené části,[14])

c) doklad o registraci zahajované stavby.[12])".

11. § 17 odst. 4 zní:

„(4) Pobočka banky provádí financování podle odstavce 3 po předložení podkladů podle § 16:

a) u staveb nad 10 mil. Kčs rozpočtových nákladů a u staveb uvedených v § 16 odst. 6 do výše schváleného souhrnného rozpočtu stavby; u těchto staveb, které se člení na ucelené části,[14]) může pobočka banky provádět financování podle ucelených částí stavby,

b) u projektové dokumentace staveb nad 10 mil. Kčs rozpočtových nákladů do výše hlavy I schváleného souhrnného rozpočtu stavby, popřípadě do výše částky na projektové práce uvedené v dokladu o registraci připravované stavby,[12])

c) u staveb do 10 mil. Kčs rozpočtových nákladů, s výjimkou staveb uvedených v § 16 odst. 6, strojů a zařízení nezahrnutých do rozpočtu stavby a jiných investic nezahrnutých do rozpočtu stavby do výše zdrojů v investičním fondu nebo do výše finančních limitů, popřípadě povoleného investičního úvěru nebo dotace.".

12. V § 17 se vypouštějí odstavce 5 a 6. Odstavec 7 se označuje jako odstavec 5 a zní:

„(5) U staveb komplexní bytové výstavby pobočka banky provádí financování této výstavby podle ucelených částí staveb,[14]) popřípadě podle objektů a provozních souborů.".

13. § 20 odst. 2 zní:

„(2) Z provozních (neinvestičních) prostředků, popřípadě z fondu oprav mohou organizace financovat též:

a) náklady vynaložené na rekonstrukce a modernizace základních prostředků (včetně příslušné dokumentace) prováděné současně s opravou

1. činí-li celkový rozpočtový náklad rekonstrukce nebo modernizace včetně opravy nejvýše 10 mil. Kčs; v souhrnném rozpočtu se nespecifikují náklady na opravu a náklady na rekonstrukci nebo modernizaci, popřípadě

2. činí-li rozpočtový náklad rekonstrukce nebo modernizace nejvýše 10 mil. Kčs; u základních prostředků s pořizovací cenou nepřesahující 20 mil. Kčs může rozpočtový náklad rekonstrukce nebo moder-

[12]) § 11 odst. 1 vyhlášky Státní komise pro vědeckotechnický a investiční rozvoj a Federálního statistického úřadu č. 145/1983 Sb., o povolování zahájení staveb, potvrzování termínu jejich dokončení a registraci staveb.

[13]) Příloha č. 12 k vyhlášce federálního ministerstva pro technický a investiční rozvoj č. 105/1981 Sb., o dokumentaci staveb.

[14]) Např. metodické pokyny federálního ministerstva pro technický a investiční rozvoj ze dne 31. března 1983 pro zpracování některých částí dokumentace staveb — příloha č. 2 těchto pokynů.

nizace činit nejvýše 50 % pořizovací ceny základního prostředku (do tohoto rozpočtového nákladu se nezahrnují náklady na opravu). V souhrnném rozpočtu se specifikují náklady na opravu a náklady na rekonstrukci nebo modernizaci.

Nadřízený ústřední orgán rozhodne, který z postupů uvedených pod č. 1 nebo 2 může být ve všech organizacích jím řízených uplatňován,

b) náklady vynaložené na práce a dodávky spojené se zachováním a obnovou základních funkcí objektů nemovitých kulturních památek zapsaných do státního seznamu nemovitých kulturních památek, pokud těmito pracemi nevznikne nový provozně technický celek s trvalým technickoekonomickým určením; přitom mohou být prováděny i zdravotně technické, topenářské, elektrotechnické a jiné technické a bezpečnostní úpravy zabezpečující základní funkci kulturní památky. Za nový provozně technický celek s trvalým technickoekonomickým určením nemovité kulturní památky se pro účely této vyhlášky nepovažuje její využití ke kulturním nebo kulturně politickým účelům, k účelům obchodu a služeb a k účelům sociálního zabezpečení.".

14. V § 23 se vypouští odstavec 3.

15. § 26 odst. 1 a 2 zní:

„(1) Federální ministerstvo financí může stanovit odchylku a pro jednotlivé případy povolit výjimku z ustanovení § 2, 6, 11, 13, 18, 19, 20 a 23 pro organizace řízené orgány federace. Ministerstva financí republik mohou stanovit odchylku a pro jednotlivé případy povolit výjimku ze stejných ustanovení pro organizace řízené orgány republik; přitom postupují, s výjimkou rozpočtových a příspěvkových organizací a organizací řízených národními výbory, v dohodě s federálním ministerstvem financí.

(2) Federální ministerstvo financí ve zvláště odůvodněných případech může v dohodě s ústředím banky, pokud jde o organizace řízené orgány federace, a příslušné ministerstvo financí republiky v dohodě s příslušným hlavním ústavem banky, pokud jde o organizace řízené orgány republik a organizace řízené národními výbory, na návrh příslušného ústředního orgánu stanovit odchylku, v níž zvýší, popřípadě sníží u jednotlivých předmětů hranici pěti tisíc Kčs stanovenou pro základní prostředky; přitom ministerstva financí republik postupují, s výjimkou rozpočtových a příspěvkových organizací a organizací řízených národními výbory, v dohodě s federálním ministerstvem financí.".

16. V § 27 odst. 3 se na konci připojuje tato věta: „Určení souborů předmětů a kombinovaných technologických a stavebních celků, které jsou považovány za jediný základní prostředek, zůstává v platnosti, pokud nadřízený ústřední orgán nerozhodne jinak; u organizací řízených národními výbory rozhodují ministerstva financí republik.".

Čl. II

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1986.

Ministr financí
České socialistické republiky:

vz. Ing. **Jombík** CSc. v. r.

Ministr financí
České socialistické republiky:

Ing. **Tlapák** v. r.

Ministr financí
Slovenské socialistické republiky:

Ing. **Mišeje** v. r.

Předseda
Státní banky československé:

Ing. **Stejskal** v. r.

109

VYHLÁŠKA

federálního ministerstva financí

ze dne 6. listopadu 1985

o financování oběžných prostředků

Federální ministerstvo financí stanoví podle § 391 odst. 1 písm. a) č. 2 a písm. b) hospodářského zákoníku č. 109/1964 Sb., v úplném znění vyhlášeném pod č. 45/1983 Sb.:

Úvodní ustanovení

§ 1

Předmět a rozsah úpravy

(1) Tato vyhláška upravuje financování oběžných prostředků výrobních hospodářských jednotek a podniků[1]) (dále jen „organizace").

(2) Ustanovení části první se nevztahuje na organizace zahraničního obchodu.[2])

(3) Ustanovení části druhé platí pro organizace zahraničního obchodu.

ČÁST PRVNÍ

FINANCOVÁNÍ OBĚŽNÝCH PROSTŘEDKŮ

§ 2

Oběžné prostředky

(1) Oběžnými prostředky organizací jsou:

a) zásoby,

b) ostatní oběžné prostředky.

(2) Zásobami jsou materiál, palivo, předměty postupné spotřeby, poddodávky, nedokončená výroba, polotovary vlastní výroby, výrobky, zvířata, zboží a potraviny v závodním a restauračním stravování.

(3) Zásobami jsou také:

a) předměty pořízené pro řešení úkolů plánů rozvoje vědy a techniky, popřípadě pro jejich realizaci, do doby jejich profinancování z fondu technického rozvoje, jakož i předměty převzaté do zásob z výzkumné a vývojové činnosti podle zvláštního předpisu,[3])

b) výrobky z dovozu určené pro ověřování funkční způsobilosti a užitných vlastností výrobků vlastní výroby bez ohledu na výši ceny.[4])

(4) Předměty postupné spotřeby jsou drobné a krátkodobé předměty, speciální nástroje a přípravky, zařízení staveniště, materiál v používání, předměty v půjčovnách, oběhové obaly, stroje k opravě výměnným způsobem, předměty z drahých kovů a ostatní předměty postupné spotřeby včetně učebních pomůcek.

(5) Drobnými a krátkodobými předměty jsou:

a) předměty, které se použitím najednou nespotřebují a jejichž

1. cena za jeden předmět je nižší než 5000 Kčs bez zřetele na dobu jejich upotřebitelnosti (drobné předměty) nebo
2. doba upotřebitelnosti je kratší než jeden rok bez zřetele na jejich cenu (krátkodobé předměty),

b) bez ohledu na cenu a dobu upotřebitelnosti pracovní oděv a obuv, osobní ochranné pracovní prostředky a ložní výbavy.

(6) Učebními pomůckami jsou předměty sloužící výhradně k výuce na školách všech stupňů pořízené podle seznamů vydaných příslušným ústředním orgánem.

(7) Předměty postupné spotřeby, kromě drobných a krátkodobých předmětů, nejsou omezeny cenou ani dobou upotřebitelnosti.

(8) Zvláštní kategorií zásob z hlediska způsobu financování jsou nevyfakturované práce a dodávky.

(9) Ostatními oběžnými prostředky jsou:

a) náklady příštích období,

---

[1]) § 2 odst. 2 a 3 nařízení vlády ČSSR č. 161/1980 Sb., o finančním hospodaření výrobních hospodářských jednotek a podniků ve znění nařízení vlády ČSSR č. 100/1985 Sb. (úplné znění č. 106/1985 Sb.).

[2]) § 3 písm. c) zákona č. 42/1980 Sb., o hospodářských stycích se zahraničím.

[3]) § 6 odst. 1 písm. c) vyhlášky federálního ministerstva financí, ministerstva financí ČSR a ministerstva financí SSR č. 118/1984 Sb., o financování neinvestičních výdajů na rozvoj vědy a techniky.

[4]) Zásady č. 138/1979 Sb. k zabezpečení hospodárnosti při ověřování užitných vlastností výrobků a při provádění propagace, schválené usnesením vlády ČSSR č. 301 ze dne 8. listopadu 1979.

b) pohledávky za odběrateli v tuzemsku i zahraničí a pohledávky za dodavateli v zahraničí,

c) jiné oběžné prostředky, do nichž patří ostatní provozní pohledávky, pohledávky vůči státnímu rozpočtu, platební prostředky a účasti, prostředky na vkladových a běžných účtech a peněžní a jiné prostředky v zahraniční měně.

§ 3

Stanovení plánované výše zásob

(1) Plánovaná výše zásob se stanoví ve finančním plánu organizace, a to jako stav k 31. prosinci příslušného kalendářního roku, odvozený z ukazatele doby obratu zásob[5]) nebo jako absolutní limit zásob. Tyto ukazatele stanoví nadřízený orgán.

(2) U státních hospodářských organizací zemědělské výroby a zemědělských služeb, které jsou poplatníky zemědělské daně ze zisku[6]) (dále jen „státní hospodářské organizace zemědělské výroby a zemědělských služeb"), se plánovaná výše zásob stanoví v hospodářských plánech organizací.

(3) Takto stanovená plánovaná výše zásob je rámcem pro jejich financování.

§ 4

Zdroje krytí oběžných prostředků

(1) Oběžné prostředky se kryjí:

a) obratovým fondem,

b) stálými pasívy,

c) splátkami na nevyfakturované práce a dodávky a zařízení staveniště,

d) provozními úvěry,[7])

e) ostatními zdroji organizací, do nichž patří zůstatky všech fondů, s výjimkou investičního a obratového fondu, provozní závazky s výjimkou závazků zahrnovaných do stálých pasív a nerozdělený zisk.

(2) Jestliže Státní banka československá odmítne poskytnout úvěr[7]) pro nedostatky v hospodaření s oběžnými prostředky, organizace je povinna o chybějící zdroje na krytí oběžných prostředků zkrátit jiné plánované potřeby nebo zvýšit vlastní zdroje krytí oběžných prostředků.

(3) Oběžné prostředky se mohou krýt též dočasnou finanční výpomocí z rezervního fondu nadřízeného orgánu podle zvláštního předpisu.[8])

§ 5

Obratový fond

(1) Obratový fond slouží ke krytí zásob s výjimkami uvedenými v odstavcích 2 a 4 tohoto paragrafu.

(2) Obratový fond zřizují všechny organizace uvedené v § 1 odst. 1, a to v závislosti na stupni centralizace řízení a financování zásob.[9]) Obratový fond nezřizují organizace ministerstev kultury republik, státní spořitelny, státní pojišťovny, organizace obchodní, lázeňské, zásobovací a odbytové s výjimkou organizací zemědělského zásobování a nákupu.

(3) Obratový fond se zvyšuje, popřípadě snižuje v závislosti na plánovaném a skutečném vývoji zásob podle ukazatele podílu obratového fondu na stavu zásob k 31. prosinci příslušného kalendářního roku, který stanoví nadřízený orgán. U státních hospodářských organizací zemědělské výroby a zemědělských služeb se rozsah financování zásob obratovým fondem stanoví v hospodářském plánu organizace.

(4) Pro účely stanovení přírůstku, popřípadě snížení obratového fondu podle odstavce 3, se ze zásob vylučují zásoby nekryté obratovým fondem. Jsou to:

a) sezónní zásoby,

b) jiné zásoby určené příslušným ministerstvem financí v dohodě se Státní bankou československou na návrh příslušného ústředního orgánu, popřípadě určené usnesením vlády,

c) zásoby nevyužité, na které Státní banka československá poskytla úvěr,[7])

d) nevyfakturované práce a dodávky a zařízení staveniště.

(5) Sezónními zásobami jsou:

a) jmenovitě určené sezónní zásoby zemědělské výroby v navazujících zpracovatelských organizacích, jmenovitě určené sezónní zásoby v organizacích potravinářského průmyslu, zdravotnické výroby a v organizacích ministerstev průmyslu,[10])

b) zásoby zboží a celkové zásoby paliv určených k energetickým a pohonným účelům u státních hospodářských organizací zemědělské výroby a zemědělských služeb,

c) zásoby dřeva, semen a zásoby zemědělské výroby včetně zvířat u organizací lesního hospodářství,

---

[5]) Způsob výpočtu upravuje Výnos federálního ministerstva financí k usměrňování zásob čj. IV/1-19 445/1985, čj. II/4-21091/1985 ze dne 21. listopadu 1985.

[6]) Zákon č. 103/1974 Sb., o zemědělské dani, ve znění pozdějších předpisů.

[7]) Vyhláška předsedy Státní banky československé č. 103/1985 Sb., o poskytování úvěrů a o úrokových sazbách.

[8]) § 9, 25 a 67 nařízení vlády ČSSR č. 161/1980 Sb., ve znění nařízení vlády ČSSR č. 100/1985 Sb. (úplné znění č. 106/1985 Sb.).

[9]) § 8 a 14 nařízení vlády ČSSR č. 161/1980 Sb., ve znění nařízení vlády ČSSR č. 100/1985 Sb. (úplné znění č. 106/1985 Sb.).

[10]) Sezónní zásoby určuje federální ministerstvo financí v dohodě s ministerstvy financí republik a Státní bankou československou na návrh příslušného ústředního orgánu.

d) zásoby dřeva a zásoby v zemědělské výrobě u organizací vojenských lesů a statků,

e) zásoby paliv určených k energetickým a pohonným účelům, převyšující jejich normovanou výši stanovenou podle zvláštního předpisu,[11]) s výjimkou zásob paliv u státních hospodářských organizací zemědělské výroby a zemědělských služeb,

f) nadplánové zásoby organizací zabývajících se sběrem a úpravou odpadů a nadplánové zásoby druhotných surovin organizací zabývajících se jejich zpracováním,

g) nadplánové zásoby vznikající v důsledku sezónních výkyvů nákupu, dovozu, výroby a hromadění výrobků pro nepřistavení prostředků veřejné dopravy, na které Státní banka československá poskytla úvěr.[7])

(6) Plánovaný přírůstek obratového fondu stanovený podle odstavce 3 se hradí přídělem ze zisku organizace; u organizací, kde plánovaný zisk nepostačuje ke krytí plánovaných potřeb a u organizací s plánovanou ztrátou se hradí plánovaným přídělem z centralizovaného zisku nadřízeného orgánu do rozdělení zisku organizace.

(7) Jestliže Státní banka československá odmítne z důvodu nedostatků v hospodaření se zásobami poskytnout organizaci úvěr[7]) na plánovaný přírůstek zásob krytých obratovým fondem, organizace je povinna doplnit ve svém finančním plánu obratový fond o částku odmítnutého úvěru přídělem ze zisku.

(8) Plánované snížení obratového fondu stanovené podle odstavce 3 odčerpá nadřízený orgán a použije na plánované doplnění obratových fondů jiných organizací.

(9) Jestliže organizace překročí k 31. prosinci příslušného kalendářního roku plánovanou výši zásob krytých obratovým fondem, je povinna doplnit obratový fond přídělem ze zisku, případně ze zisku doplněného přídělem od nadřízeného orgánu, o částku odpovídající překročení plánované výše zásob k tomuto datu přepočtenou plánovaným podílem obratového fondu na zásobách. Jestliže Státní banka československá odmítne z důvodu nedostatků v hospodaření se zásobami poskytnout organizaci na toto překročení příslušný podíl úvěru,[7]) organizace je povinna doplnit obratový fond i o částku odmítnutého úvěru nad stanovený podíl obratového fondu na zásobách. Doplnění obratového fondu provede organizace v účetní uzávěrce za příslušný kalendářní rok.

(10) U státních hospodářských organizací zemědělské výroby a zemědělských služeb se výše obratového fondu na krytí nadplánových zásob stanoví při účetní uzávěrce za příslušný kalendářní rok. V případě nadplánového zisku může organizace provést vyšší příděl obratovému fondu než bylo stanoveno v jejím hospodářském plánu.

(11) U organizací s odvodem volného zůstatku zisku se o příděl obratovému fondu při překročení plánované výše zásob k 31. prosinci příslušného kalendářního roku krátí podle rozhodnutí nadřízeného orgánu a se souhlasem příslušného ministerstva financí odvod volného zůstatku zisku.

(12) Jestliže organizace sníží k 31. prosinci příslušného kalendářního roku proti plánu výši zásob krytých obratovým fondem a jestliže v dalším roce plánuje stav zásob maximálně na úrovni předchozího roku, může se souhlasem svého nadřízeného orgánu převést z obratového fondu do rozdělení zisku částku odpovídající snížení plánované výše zásob krytých obratovým fondem k tomuto datu, přepočtenou plánovaným podílem obratového fondu na zásobách. Snížení obratového fondu provede organizace v účetní uzávěrce za příslušný kalendářní rok nebo v termínu účetní uzávěrky za I. čtvrtletí následujícího roku. Toto ustanovení se nevztahuje na státní hospodářské organizace zemědělské výroby a zemědělských služeb. Organizace s odvodem volného zůstatku zisku odvede částku odpovídající snížení obratového fondu na resortní účet přerozdělení obratových fondů, popřípadě ji přidělí podle rozhodnutí nadřízeného orgánu a se souhlasem příslušného ministerstva financí do zisku k rozdělení.

(13) Ke krytí přírůstku zásob u nových nebo značně se rozvíjejících organizací může být poskytnuta dotace na doplnění obratového fondu do výše limitu schváleného ve státním rozpočtu[12]) nebo rozpočtu národního výboru.

§ 6

Stálá pasiva

(1) Stálými pasivy jsou:

a) závazky vůči neinvestičním dodavatelům (v tuzemsku i v zahraničí),

b) závazky vůči pracovníkům,

c) rezervy na náklady a pasívní zůstatky ostatního časového rozlišování nákladů a výnosů,

d) závazky ze zúčtování odvodů a daní se státním rozpočtem a s rozpočty národních výborů,

e) závazky ze zúčtování odvodů s nadřízeným orgánem,

f) závazky za převzaté oběžné prostředky přikázané do užívání u státních hospodářských organizací zemědělské výroby a zemědělských služeb,

[11]) Výnos Státní plánovací komise čj. 80 513/1978 ze dne 30. května 1978, kterým se stanoví zásady pro normování zásob, registrovaný v částce 21/1978 Sb.

[12]) Směrnice pro poskytování a čerpání neinvestičních dotací ze státního rozpočtu v období po roce 1985 čj. FMF-II/12 600/1985, MF ČSR-11/13 330/1985 a MF SSR-1/1170/1985 z 30. srpna 1985.

g) jiné jmenovitě určené druhy závazků, které na návrh příslušného ústředního orgánu vymezí příslušné ministerstvo financí.

(2) Způsob výpočtu výše stálých pasiv pro účely plánování a financování oběžných prostředků stanoví zvláštní opatření.[13]) Toto opatření se nepoužije pro státní hospodářské organizace zemědělské výroby a zemědělských služeb, u nichž stálá pasiva zahrnují položky uvedené v odstavci 1 v plánované a skutečné výši.

ČÁST DRUHÁ

FINANCOVÁNÍ OBĚŽNÝCH PROSTŘEDKŮ ORGANIZACÍ ZAHRANIČNÍHO OBCHODU

§ 7

Oběžné prostředky

Oběžnými prostředky jsou:

a) zásoby vývozního zboží na skladech v tuzemsku a v zahraničí,

b) zásoby vývozního zboží na cestě,

c) zásoby dovozního zboží,

d) zásoby ve smyslu § 2 odst. 1 písm. a),

e) ostatní oběžné prostředky ve smyslu § 2 odst. 1 písm. b).

§ 8

Stanovení plánované výše zásob

(1) Plánovaná výše zásob vymezených v § 7 písm. a) až d) k 31. prosinci plánovacího roku se stanoví ve finančním plánu.

(2) Takto stanovená plánovaná výše je rámcem pro financování zásob.

§ 9

Financování oběžných prostředků

(1) Zásoby uvedené v § 7 písm. a) až c) se financují takto:

a) zásoby vývozního zboží na skladech v tuzemsku a v zahraničí se kryjí obratovým fondem a úvěrem Československé obchodní banky,[7]) popřípadě splaceným akciovým kapitálem,

b) zásoby vývozního zboží na cestě se kryjí závazky vůči neinvestičním dodavatelům, popřípadě úvěrem Československé obchodní banky,

c) zásoby dovozního zboží se kryjí závazky vůči zahraničním dodavatelům dovozního zboží a úvěrem Československé obchodní banky.

(2) Pro financování zásob a ostatních oběžných prostředků uvedených v § 7 písm. d) a e) platí ustanovení § 4.

§ 10

Obratový fond

(1) Výši obratového fondu stanoví organizacím zahraničního obchodu federální ministerstvo zahraničního obchodu absolutní částkou k 31. prosinci příslušného kalendářního roku.

(2) Plánovaný přírůstek obratového fondu se hradí přídělem ze zisku organizace. U organizací s plánovaným nedostatkem zisku nebo u organizací s plánovanou ztrátou se plánovaný přírůstek obratového fondu hradí plánovaným přídělem federálního ministerstva zahraničního obchodu v rámci přerozdělení obratových fondů nebo plánovaným přídělem do rozdělení zisku.

(3) Plánované snížení obratového fondu odčerpá federální ministerstvo zahraničního obchodu na účet centralizace zisku.

(4) Obratový fond nevytvářejí organizace pro zahraničně hospodářské služby,[2]) které mají formu akciových společností nebo sdružení.

ČÁST TŘETÍ

SPOLEČNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

§ 11

Fond cenných papírů

Fond cenných papírů slouží výhradně ke krytí tuzemských akcií, jiných tuzemských cenných papírů, zahraničních cenných papírů a účastí. Tento fond[14]) se vytváří přídělem ze zisku schváleným ve finančním plánu organizace.

§ 12

Výjimky

Federální ministerstvo financí může povolit na žádost příslušného ústředního orgánu výjimky z ustanovení § 1, 2, 3, 4, 5, 8, 9, 10 a 11 pro organizace řízené orgány federace. Ministerstva financí republik mohou povolit výjimky ze stejných ustanovení pro organizace řízené orgány republik; přitom postupují s výjimkou organizací řízených národními výbory v dohodě s federálním ministerstvem financí.

§ 13

Zrušovací ustanovení

(1) Zrušují se:

a) vyhláška federálního ministerstva financí č. 164/1980 Sb., o financování oběžných prostředků, ve znění vyhlášky č. 48/1983 Sb.,

b) výnos federálního ministerstva financí o financování oběžných prostředků ve státních hospodářských organizacích zemědělské výro-

[13]) Pokyny federálního ministerstva financí čj. V/1-30 305/1975 z 15. 12. 1975 pro vymezení a výpočet stálých pasiv, uveřejněné v č. 15/1975 Finančního zpravodaje.

[14]) § 8 odst. 6 a § 14 odst. 4 nařízení vlády ČSSR č. 161/1980 Sb., ve znění nařízení vlády ČSSR č. 100/1985 Sb. (úplné znění č. 106/1985 Sb.).

by a zemědělských služeb čj. V/1-24 618/80 ze dne 18. února 1981, publikovaný ve Finančním zpravodaji č. 4/1981 pod pořadovým číslem 27 a registrovaný v částce 13/1981 Sb.,

c) výnos federálního ministerstva financí o vymezení zásob státních hospodářských organizací, ostatních státních socialistických organizací, jednotných zemědělských družstev, společných zemědělských podniků a melioračních družstev čj. V/1-24 125/80 ze dne 31. prosince 1980, publikovaný ve Finančním zpravodaji č. 1/1981 a registrovaný v částce 4/1981 Sb.

(2) Pozbývají platnosti směrnice federálního ministerstva financí o financování oběžných prostředků v organizacích zahraničního obchodu čj. V/1-24 118/80 ze dne 15. prosince 1980.

(3) Zrušují se veškeré výjimky povolené z vyhlášky, výnosů a směrnice uvedených v odstavci 1 a 2.

§ 14

Účinnost

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1986.

Ministr:

v z. Ing. Jombík CSc. v. r.

110

VYHLÁŠKA

federálního ministerstva financí

ze dne 22. listopadu 1985,

kterou se zrušují vyhlášky ministerstva financí o převzetí některých jugoslávských, polských a rumunských cenných papírů československým státem

Federální ministerstvo financí stanoví podle § 2 odst. 2 a § 4 zákona č. 57/1957 Sb., o úpravě některých nároků a závazků mezi československými a jugoslávskými občany, podle § 4 a 5 zákona č. 38/1959 Sb., o úpravě některých nároků a závazků mezi československými a polskými osobami, a podle § 3 a 5 zákona č. 100/1961 Sb., o úpravě některých nároků a závazků mezi československými a rumunskými osobami:

Zrušují se:

1. vyhláška ministerstva financí č. 192/1959 Ú. l., o převzetí některých jugoslávských cenných papírů československým státem,
2. vyhláška ministerstva financí č. 137/1960 Sb., o převzetí některých polských cenných papírů československým státem,
3. vyhláška ministerstva financí č. 125/1961 Sb., o převzetí některých rumunských cenných papírů československým státem.

§ 2

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Náměstek ministra:

Ing. **Kuraň** v. r.

111

VYHLÁŠKA

ministerstva obchodu
České socialistické republiky

ze dne 25. listopadu 1985

o nákupu zboží organizacemi v prodejnách provozujících maloobchodní činnost

Ministerstvo obchodu České socialistické republiky stanoví v dohodě se zúčastněnými ústředními orgány podle § 56 zákona České národní rady č. 127/1981 Sb., o vnitřním obchodě (dále jen „zákon"), k provedení § 5 zákona:

§ 1

(1) Organizace mohou nakupovat zboží v prodejnách provozujících maloobchodní činnost za hotové, pokud výše nákupu za jeden den na jednom zúčtovacím pokladním středisku nepřevýší částku 500,— Kčs.

(2) Zúčtovacím pokladním střediskem se rozumí pokladna organizace a místo se stálou zúčtovací zálohou na drobná vydání stanovené organizací.

§ 2

Jde-li o nákup zboží, který přesahuje částku 500,— Kčs, předloží organizace písemnou objednávku a uhradí jej bezhotovostně na základě faktury.

§ 3

Organizace může požádat krajský národní výbor o provedení opatření podle § 33 písm. a) zákona v případech, kdy určité druhy zboží potřebuje pro řádné a plynulé zásobení občanů.

§ 4

Zrušuje se vyhláška ministra vnitřního obchodu č. 10/1966 Sb., o nákupu zboží ve vnitřním obchodě socialistickými organizacemi.

§ 5

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1986.

Ministr:

Ing. **Jakubík** v. r.

OZNÁMENÍ O VYDÁNÍ OBECNĚ ZÁVAZNÝCH PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ

Federální ministerstvo financí a federální ministerstvo zahraničního obchodu

v dohodě se Státní bankou československou vydaly podle § 28 zákona č. 142/1970 Sb., o devizovém hospodářství, **výnos** federálního ministerstva financí a federálního ministerstva zahraničního obchodu č. 10/1985 Věstníku FMZO **o devizové zainteresovanosti ze zahraničně hospodářské činnosti.** V části pravidel pro vznik nároků za vývoz zboží kusového a hromadného charakteru se mění základ pro vznik nároků. Nároky vznikají podílem z každé koruny realizovaného vývozu za podmínky, že organizace splní plán. Tato podmínka se zmírňuje u organizací, které docílí přírůstek v porovnání s předchozím rokem. Ostatní pravidla pro vznik nároků se v principu nemění. Použití nároků se ve srovnání s předchozí úpravou rozšiřuje. Většina nároků se bude používat ke zvýšení technicko-ekonomické úrovně výroby. Do 10 % přiznaných nároků bude možno použít ve prospěch pracovních kolektivů, jmenovitě na dovozy pro účely zlepšení životního a pracovního prostředí a ke zvýšení úrovně péče o zdraví.

Výnos bude zveřejněn v částce 7/1985 Věstníku federálního ministerstva zahraničního obchodu jako výnos č. 10/1985. Nahlédnout do něj lze na federálním ministerstvu financí, odbor VI pod čj. VI/2-18.510/85 ze dne 11. 10. 1985 a na federálním ministerstvu zahraničního obchodu, odbor 2. Dále bude výnos publikován ve Finančním zpravodaji č. 10-11-1985 a pro potřeby bankovní soustavy též ve Zpravodaji SBČS. Výnos nabývá účinnosti dnem 15. listopadu 1985, kdy byl zveřejněn v příloze Hospodářských novin č. 46.

Federální ministerstvo financí

v dohodě s ministerstvem zahraničního obchodu a federálním ministerstvem práce a sociálních věcí podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, a podle § 28 zákona č. 142/1970 Sb., o devizovém hospodářství, v dohodě se Státní bankou československou a ve spolupráci s ministerstvy financí ČSR a SSR vydalo **výnos** čj. VIII/4/16 986/85 **o stanovení jednotné zahraniční diety pro čs. pracovníky na integračních akcích v SSSR.**

Výnos nabyl účinnosti dnem 1. října 1985 a lze do něj nahlédnout na federálním ministerstvu financí, ministerstvech financí ČSR a SSR a bude publikován ve Finančním zpravodaji.

Vydavatel: Federální statistický úřad — **Redakce:** 118 16 Praha 1 - Malá Strana, Tržiště 9, telefon 53 36 86 — **Administrace:** Statistické a evidenční vydavatelství tiskopisů, n. p., 118 16 Praha 1 - Malá Strana, Tržiště 9, telefon 53 38 41 až 49 — Vychází podle potřeby — Roční předplatné je stanoveno za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku podle výměru ČCÚ č. 1646/22/71 a SCÚ č. 700 C/71 MC ze dne 22. 10. 1971 — **Roční předplatné činí 68,— Kčs a vybírá se v I. čtvrtletí** — Reklamace předplatného se uznávají do 3 měsíců od data vydání reklamované částky. Pozdější požadavky budou vyřízeny na základě objednávky — Zrušení odběru se uznává jen ke konci každého kalendářního čtvrtletí, nejpozději do 10 dnů před stanoveným datem — **Účet pro předplatné** SBČs Praha 1 — účet č. 19-706-011 — Novinová sazba povolena poštou Praha 07, číslo 313 348 Be 55 — **Tisknou: Tiskařské závody,** n. p., závod 2, Praha 1 - Malá Strana, Karmelitská 6 — **Dohlédací pošta Praha 07**